

Developing a Social Self-Efficacy Model: A Co-Occurrence and Content Analysis

Mehdi Yazdanshenas¹, Hamed Dehghanan², Saied Sehat³, Ali Mahdilouytazehkandi⁴

1. Associate Professor, Department of Business Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: yazdanshenas@atu.ac.ir
2. Associate Professor, Department of Business Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: dehghanan@atu.ac.ir
3. Associate Professor, Department of Business Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: sehat@atu.ac.ir
4. PhD Candidate, Department of Business Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: abmahdilo2006@gmail.com

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article history:
Received 08 October 2025
Received in revised form 15 April 2026
Accepted 06 July 2026
Published Online 23 August 2026

Keywords:
social self-efficacy,
bibliometric,
co-occurrence analysis,
content analysis.

ABSTRACT

Background: Social self-efficacy literature exhibits significant diversity, both in terms of their level of analysis, their antecedents, components, and consequences, and their focal point. This diversity underscores the necessity for a bibliometric study and content analysis to provide a comprehensive and clear picture of the research conducted in this domain.

Aims: The present paper develops a knowledge map and a conceptual framework of the studies in the field of social self-efficacy.

Methods: This research employs a mixed-method approach. First, a co-occurrence analysis is performed on documents from the Web of Science database. Then, through qualitative content analysis of the documents, followed by coding (thematic analysis method), a conceptual framework is developed. For the quantitative component, a complete enumeration of studies is used, with 497 studies undergoing co-occurrence analysis. The qualitative component involves a purposive selection of relevant international studies, including but not limited to the Web of Science database, until theoretical saturation is achieved.

Results: The results show that among all the keywords, the terms "social self-efficacy," "adolescence," "depression," "esteem," "validation," and "support" are the most frequently used and of high importance, with occurrence counts of 33, 13, 12, 12, 12, and 9, and total link strengths of 180, 84, 85, 79, 80, and 63, respectively. The content analysis reveals that the studies in this field can be classified into six main categories: Positive determinants of social self-efficacy, Barriers to social self-efficacy, Components of social self-efficacy, Psychological consequences of social self-efficacy, Social consequences of social self-efficacy, and Moderating factors between social self-efficacy and its antecedents/consequences.

Conclusion: The results clarify the role of social self-efficacy in reducing depression and increasing esteem, as well as the role of beliefs in enhancing social self-efficacy. Furthermore, the majority of the literature has focused on the antecedents of social self-efficacy and its psychological consequences.

Citation: Yazdanshenas, M., Dehghanan, H., Sehat, S., & Mahdilouytazehkandi, A. (2026). Developing a social self-efficacy model: A co-occurrence and content analysis. *Journal of Psychological Science*, 25(162), 1-23. [10.66224/jps.25.162.4](https://doi.org/10.66224/jps.25.162.4)

Journal of Psychological Science, Vol. 25, No. 162, 2026

© The Author(s). DOI: [10.66224/jps.25.162.4](https://doi.org/10.66224/jps.25.162.4)

✉ **Corresponding Author:** Mehdi Yazdanshenas, Associate Professor, Department of Business Management, Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

E-mail: yazdanshenas@atu.ac.ir, Tel: (+98)2148392961

Extended Abstract

Introduction

Social self-efficacy pertains to the social domain and social interaction, which are crucial for psychological adaptation and effective social behaviour. It refers to the ability to engage in and maintain interpersonal relationships in social and professional life (Hossain et al., 2024). Numerous studies have been conducted on social self-efficacy in recent years. However, a review of prior research indicates that the focus of these studies demonstrates significant diversity, both in terms of the level of analysis, antecedents (Watu et al., 2025; Salado et al., 2024; Oh et al., 2023; Erozkhan et al., 2013), components (Fan et al., 2013), and consequences (Nateghian et al., 2022; Kouchi et al., 2021; Zhang et al., 2019; Carmeli et al., 2021; Jneid, 2023), as well as their focal points. This diversity underscores the necessity for a bibliometric study to provide a comprehensive and transparent overview of the research conducted in this field.

Consequently, the present bibliometric study aims to map the knowledge structure of social self-efficacy, identify related key concepts, and develop a conceptual model of the studies in this domain over the past 43 years (1982 to September 4, 2025). This research first employs co-occurrence analysis on the concept of social self-efficacy (using studies published in the Web of Science database from 1982 to September 4, 2025) and then utilises qualitative content analysis to formulate the conceptual model of the studies.

The findings of this research can provide a comprehensive perspective on the studies in this field over the past 43 years and significantly contribute to predicting future research trends. Accordingly, the research questions are as follows:

- What is the scientific structure of the documents published in the Web of Science database on social self-efficacy, as revealed through co-occurrence analysis?

- What is the conceptual framework of studies in the field of social self-efficacy based on the content analysis of the documents and scientific maps?

Method

The present study employs a mixed-methods approach. Specifically, after mapping the knowledge structure and extracting clusters using co-occurrence analysis, the identified concepts and other key concepts from the selected studies are qualitatively analysed through content analysis. Finally, a three-stage coding process (open, axial, and selective) is applied to derive the conceptual framework of studies in this field.

In this paper, 497 studies in the field of social self-efficacy published in the Web of Science database between 1982 and September 4, 2025, are analysed using VOSviewer software version 1.6.19. These documents are retrieved by searching for the keyword "social self-efficacy" in the mentioned database within the specified timeframe.

After extracting the articles based on this keyword from Web of Science and importing them into VOSviewer, the minimum occurrence threshold for keywords is set at 2. From the initial 313 keywords, 65 keywords meeting this criterion are selected. Following export from the software and subsequent screening and refinement of the keywords, a final set of 310 terms remained, from which 62 keywords are included in the final knowledge map.

Following the co-occurrence analysis, the identified keywords and other key concepts from the selected studies underwent qualitative content analysis, resulting in the development of a conceptual framework for the studies.

Results

The output of the co-occurrence analysis, as presented in Table 1, is generated using VOSviewer software.

Table 1. Frequency of keywords and their total link strength (Source: Software output)

Cluster 1 (Red)	Occurrence	Total link strength	Cluster 2 (Green)	Occurrence	Total link strength	Cluster 3 (Blue)	Occurrence	Total link strength
achievement	1	14	adolescence	13	84	anxiety	5	33
adjustment	7	40	children	7	48	construct	2	11
associations	2	13	Cognitive theory	2	11	depression	12	85
attachment	7	49	depressive symptoms	4	32	esteem	12	79
beliefs	8	49	disclosure	2	2	expressiveness	6	48
competence	2	10	exercise	2	6	instrumentality	7	57
determinant	3	26	health	3	24	internet use	2	12
education	2	12	identity	2	7	loneliness	2	16
gender	2	16	impact	3	20	path models	8	67
measurement invariance	2	12	questionnaire	2	18	shyness	3	26
mediating role	2	10	social self-efficacy	33	180	students	7	47
mental-health	2	10	stress	3	22	symptoms	2	17
peer relationships	3	13	youth	3	15			
perceptions	2	12						
quality	2	13						
resilience	2	7						
school	4	23						
self-efficacy	4	15						
teachers' social self-efficacy	2	10						
validity	2	12						
victimization	2	11						
Cluster 4 (Yellow)	Occurrence	Total link strength	Cluster 4 (Purple)	Occurrence	Total link strength			
confirmatory factor analysis	2	5	behaviour	3	26			
empathy	2	10	expectations	2	12			
inventory	2	12	fit indexes	3	27			
life satisfaction	5	32	model	3	23			
prosocial behaviour	3	14	personality	6	40			
scale	7	28	satisfaction	2	10			
skills	5	21	self-esteem	3	23			
support	9	63	validation	12	80			

As can be observed in the above knowledge map, the co-occurrence analysis reveals the existence of 5 clusters.

The first and largest cluster, indicated in red, consists of 21 keywords. Within this cluster, the three keywords "Beliefs", "Attachment", and "Adjustment" were the most frequent, with occurrences of 8, 7, and 7, respectively.

The second cluster, marked in green, contains 13 keywords. The most frequent among them were "Social self-efficacy", "Adolescence", and "Children", with 33, 13, and 7 occurrences.

In the third cluster, shown in blue, the keywords "Depression", "Esteem", and "Path models" had the highest frequencies, with 12, 12, and 8 occurrences, respectively.

In the fourth cluster, indicated in yellow, the keywords "Support" and "Scale" had the highest frequencies, with 9 and 7 occurrences.

Finally, in the fifth cluster, denoted in purple, the keywords "Validation" and "Personality" were marked with 12 and 6 occurrences, respectively.

In the subsequent phase, the content of the scientific documents in the field of social self-efficacy was analysed using a content analysis method. Through a three-stage coding process, the studies in this field were categorised, and their conceptual model was

developed. Accordingly, the studies were classified into six main categories:

- Positive determinants of social self-efficacy,
- Barriers to social self-efficacy,
- Components of social self-efficacy,
- Psychological consequences of social self-efficacy,
- Social consequences of social self-efficacy,
- Moderating factors between social self-efficacy and its antecedents/consequences.

Based on the aforementioned content analysis, the conceptual framework is presented in Figure 1.

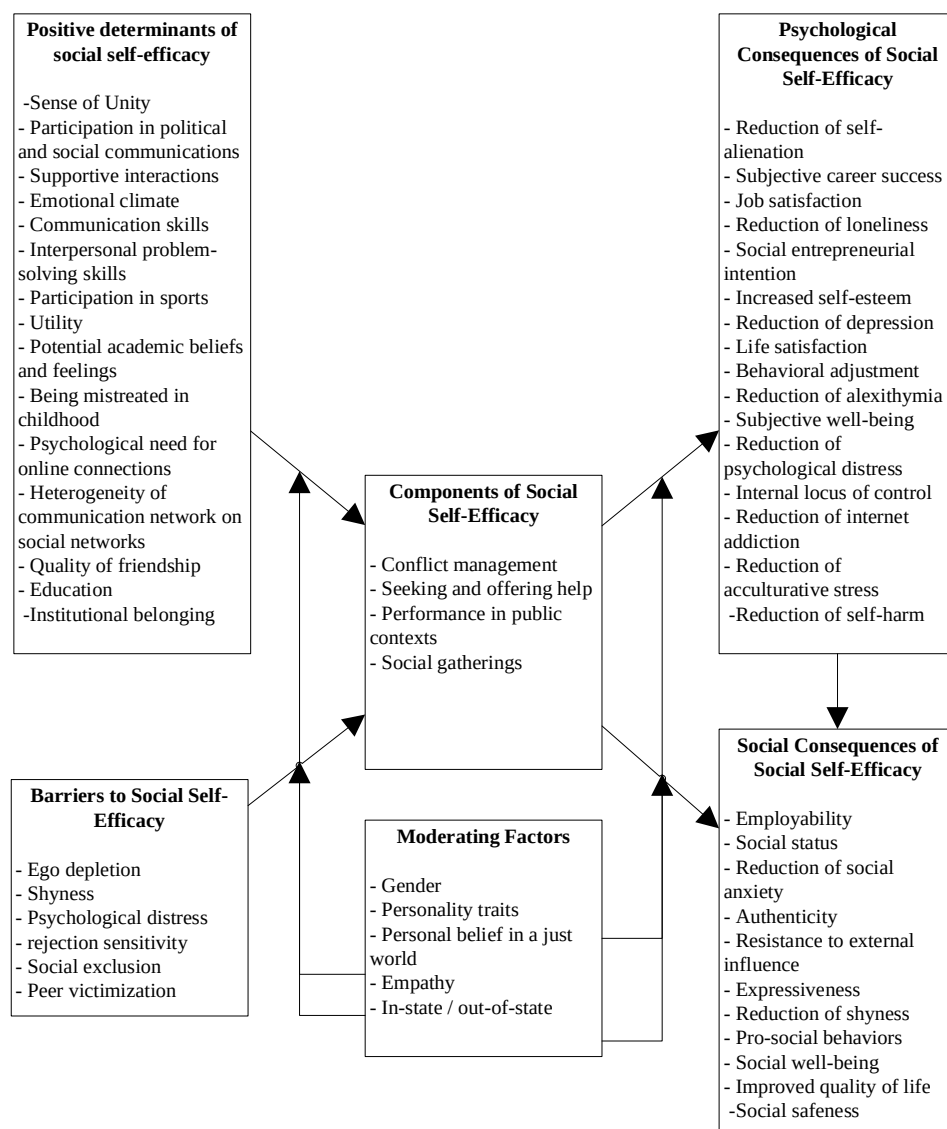

Figure 1. The Conceptual Framework of Studies in the Field of Social Self-Efficacy (1982 – September 4, 2025) (Source: Research Findings)

Conclusion

The present study aimed to provide a comprehensive review of research in the field of social self-efficacy over the past 43 years. Accordingly, this study first analyzed publications in the field of social self-efficacy published between 1982 and September 4, 2025, using co-occurrence analysis. The results of this quantitative section revealed that, overall, the terms “social self-efficacy”, “adolescence”, “depression”, “esteem”, “validation”, “support”, “beliefs”, and “path models” were the most frequently occurring and prominent keywords, with occurrence rates of 33, 13, 12, 12, 12, 9, 8, and 8, respectively, and with total link strengths of 180, 84, 85, 79, 80, 63, 49, and 67.

In the qualitative section, the results of the content analysis further indicated that studies in the field of social self-efficacy are categorized into six general groups:

- **Positive determinants of social self-efficacy:** Some studies have sought to identify and explain the positive factors influencing the formation of social self-efficacy. The majority of these factors (e.g., communication skills, interpersonal problem-solving skills, supportive interactions, friendship quality, education, social network heterogeneity, sports participation, and engagement in political and social communications) are socio-psychological in nature. This finding aligns with the work of researchers such as Oh et al. (2023), Erozkhan et al. (2013), Hong et al. (2021), and Yildirim et al. (2024), who examined the role of these positive socio-psychological factors in enhancing social self-efficacy. A limited number of positive factors (e.g., a sense of unity, beliefs and feelings of academic potential, instrumentality, and institutional belonging) are also individual and psychological in nature. These findings are consistent with the research of Salado et al. (2024), Hermann and Betz (2004), Akin and Akin (2016), and Vatou et al. (2025), who addressed these individual factors.

- **Barriers to social self-efficacy:** This category of studies examined factors that inhibit social self-efficacy. Notably, certain factors (e.g., shyness and psychological distress) both negatively affect social self-efficacy and can, in turn, be ameliorated by it. Consequently, their relationship with social self-

efficacy is reciprocal and bidirectional. This finding is consistent with the studies of Su-Mei (2017) and Kristensen et al. (2022). Other inhibiting factors, such as rejection sensitivity and social exclusion, align with the findings of Niu et al. (2023), who determined that these factors can undermine social self-efficacy.

- **Dimensions of social self-efficacy:** This group of studies has focused on conceptualizing social self-efficacy itself and delineating its constituent dimensions, rather than examining its antecedents or consequences. This finding corresponds to the efforts of Fan et al. (2013), who sought to establish a comprehensive conceptualization of social self-efficacy through exploratory factor analysis.

- **Psychological consequences of social self-efficacy:** This category of studies addressed the positive psychological outcomes associated with social self-efficacy. Alongside positive determinants, this group constitutes a substantial portion of the research in this domain. Some consequences (e.g., subjective career success, social entrepreneurial intention, self-esteem, life satisfaction, subjective well-being, and an internal locus of control) are positive, with studies demonstrating a positive correlation with social self-efficacy. Other outcomes (e.g., reduced acculturation stress, diminished depression, decreased alexithymia, lower Internet addiction, reduced self-harm, alleviated psychological distress, fewer feelings of loneliness, and decreased alienation) are characterized by a reduction in negative states, with an inverse relationship to social self-efficacy being demonstrated. These findings are in line with the work of Satıcı et al. (2013), Tung and Huong (2023), Iskender and Akin (2010), and Hong et al. (2021).

- **Social consequences of social self-efficacy:** These studies have examined the consequences of social self-efficacy that are social in nature. Similar to psychological consequences, social consequences can be divided into two subcategories: negative outcomes that are reduced (e.g., diminished shyness, reduced social anxiety, and rejection of external influence) and positive outcomes that are enhanced (e.g., authenticity, improved social safeness, social well-being, enhanced quality of life, expressiveness, employability, and pro-social behaviors). These results align with the findings of researchers such as

Satici et al. (2013), Hermann and Betz (2004), and Luo et al. (2019).

- Moderating factors between social self-efficacy and its antecedents/consequences: Certain factors, such as gender, personality traits, personal belief in a just world, empathy, and in-state/out-of-state status, were not classified within the previous groups. Instead, they function as moderators in the relationship between antecedents (positive determinants and barriers) and social self-efficacy, or in the relationship between social self-efficacy and its consequences. These findings are consistent with the research of Hossain et al. (2024), Mak and Tran (2001), Li et al. (2022), Zhang et al. (2022), and Kim et al. (2020).

The findings of the study revealed that training in concepts related to social self-efficacy, particularly resilience training, can significantly contribute to the improvement of social self-efficacy. Therefore, it is suggested that relevant training, especially for adolescents and young adults, be provided so that they can benefit from the positive outcomes of social self-efficacy. The results also indicated that participation in sports can enhance social self-efficacy. Hence, it is recommended that individuals and organizations encourage the participation of youth and adolescents in sports (particularly team sports) to strengthen their social self-efficacy.

The findings further clarified that possessing a set of skills, such as communication skills and interpersonal problem-solving skills, can improve social self-efficacy. Accordingly, it is suggested that these skills be taught, and a platform for practicing and experiencing these skills be provided. The results demonstrated that the heterogeneity of individuals' communication networks on online social networks can further enhance social self-efficacy. Thus, it is recommended that individuals diversify their social media connections to include varied and multifaceted groups.

This research utilized co-occurrence analysis as a bibliometric technique. Future studies may employ other bibliometric techniques, such as co-citation analysis. Additionally, the present study limited itself to developing a conceptual framework of the research. Conducting quantitative studies to examine the generalizability of the relationships among the

framework's constructs is another suggestion for future research. The present study showed that the majority of the theoretical literature has focused on the antecedents of social self-efficacy and its psychological consequences. Future research could focus more on investigating the moderating and mediating factors in the relationships among the framework's constructs. Furthermore, the results indicated that most studies in this field have been limited to youth and adolescents. It is suggested that future research explore social self-efficacy in other age groups as well.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is taken from the doctoral dissertation of the fourth author in the field of Business Management, with a specialization in Human Resource Management and Organizational Behaviour, at the Faculty of Management and Accounting, Allameh Tabataba'i University. In adherence to ethical principles in research, every effort was made to collect data from the database in an unbiased manner and without preliminary filtering, and to utilize the data without any manipulation or alteration of the content.

Funding: This study was conducted as a PhD thesis with no financial support.

Authors' contribution: The first author is the supervisor, the second and the third are the advisors and the fourth is the student.

Conflict of interest: the authors declare no conflict of interest for this study.

تدوین الگوی خودکارآمدی اجتماعی: یک پژوهش هم‌رخدادی و تحلیل محتوا

مهدی یزدان شناس^۱، حامد دهقانان^۲، سعید صحت^۳، علی مهدیلوی تازه کندی^۴

۱. دانشیار، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: yazdanshenas@atu.ac.ir

۲. دانشیار، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: dehghanan@atu.ac.ir

۳. دانشیار، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: sehat@atu.ac.ir

۴. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: abmahdilo2006@gmail.com

چکیده

مشخصات مقاله

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۴/۰۷/۱۶

بازنگری: ۱۴۰۵/۰۱/۲۶

پذیرش: ۱۴۰۵/۰۴/۱۵

انتشار برخط: ۱۴۰۵/۰۶/۰۱

کلیدواژه‌ها:

خودکارآمدی اجتماعی،

علم‌سنجی،

تحلیل هم‌رخدادی،

تحلیل محتوا.

زمینه: مطالعات منتشر شده در حوزه خودکارآمدی اجتماعی، هم از منظر سطح تحلیل، هم از منظر پیشایندها، مؤلفه‌ها و پیامدها و هم از منظر نقطه تمرکز، تنوع زیادی را نشان می‌دهند. این تنوع، ضرورت تدوین یک مطالعه علم‌سنجی و تحلیل محتوا را برای فراهم ساختن یک تصویر جامع و شفاف از مطالعات انجام شده در این حوزه خاطر نشان می‌سازد.

هدف: پژوهش حاضر، با هدف تدوین نقشه علمی و سپس، تدوین الگوی مفهومی مطالعات حوزه خودکارآمدی اجتماعی انجام شد.

روش: در این پژوهش، از روش آمیخته استفاده شد، به طوری که نخست یک تحلیل هم‌رخدادی بر روی مستندات پایگاه وب‌آوساینس انجام شد و سپس، با تحلیل محتوای مستندات و کدگذاری آن‌ها با روش تحلیل تم، الگوی مفهومی تدوین شد. در بخش کمی، جامعه آماری، مطالعاتی بودند که در پایگاه مذکور در مورد این مفهوم منتشر شده‌اند. مطالعات به روش تمام‌شماری انتخاب و کل ۴۹۷ مطالعه در تحلیل هم‌رخدادی استفاده شدند. در بخش کیفی، علاوه بر پایگاه وب‌آوساینس، سایر مطالعات خارجی مرتبط نیز به روش هدفمند انتخاب شدند. حجم نمونه بر اساس اشباع نظری داده‌ها انتخاب شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که واژه‌های «خودکارآمدی اجتماعی»، «نوجوانی»، «افسردگی»، «عزت»، «اعتبارسنجی» و «پشتیبانی» به ترتیب با میزان رخداد ۳۳، ۱۳، ۱۲، ۱۲ و ۹ و قدرت اتصال ۱۸۰، ۸۴، ۸۵، ۷۹ و ۸۰ و ۶۳ کاربردترین واژگان و با اهمیت زیاد بوده‌اند. تحلیل محتوا نیز روشن ساخت که مطالعات به ۶ دسته کلی قابل طبقه‌بندی هستند: عوامل مثبت تعیین‌کننده خودکارآمدی اجتماعی، موانع خودکارآمدی اجتماعی، مؤلفه‌های خودکارآمدی اجتماعی، پیامدهای روانشناختی خودکارآمدی اجتماعی، پیامدهای اجتماعی خودکارآمدی اجتماعی، عوامل تعدیلگر میان خودکارآمدی اجتماعی و پیشایندها/پیامدهای آن.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نقش خودکارآمدی اجتماعی در کاهش افسردگی و افزایش عزت و نقش باورها در افزایش خودکارآمدی اجتماعی را مورد تأکید قرار دادند. بعلاوه، عمده ادبیات نظری، معطوف به پیشایندهای خودکارآمدی اجتماعی و پیامدهای روانشناختی آن بوده است.

استناد: یزدان شناس، مهدی؛ دهقانان، حامد؛ صحت، سعید؛ مهدیلوی تازه کندی، علی (۱۴۰۵). تدوین الگوی خودکارآمدی اجتماعی: یک پژوهش هم‌رخدادی و تحلیل محتوا. مجله علوم روانشناختی، دوره ۲۵، شماره ۱۶۲، ۱-۲۳.

مجله علوم روانشناختی، دوره ۲۵، شماره ۱۶۲، ۱۴۰۵. DOI: 10.66224/jps.25.162.4

✉ نویسنده مسئول: مهدی یزدان شناس، دانشیار، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: yazdanshenas@atu.ac.ir

تلفن: ۰۲۱۴۸۳۹۲۹۶۱

مقدمه

خودکارآمدی^۱ به عنوان یکی از جنبه‌های سرمایه روانشناختی می‌تواند منجر به دستاوردهای مثبت فردی و سازمانی بی‌شماری شود (محسنی تکلو و همکاران، ۲۰۲۱). علاوه بر مؤلفه فردی خودکارآمدی، موفقیت در زندگی و کار، ناگزیر شامل یک مؤلفه اجتماعی نیز می‌باشد. در واقع، متغیرهای مختلف اثربخشی اجتماعی به‌عنوان پیش‌بینی‌کننده‌های قوی نتایج کار و شغل شناخته می‌شوند (پارک و همکاران، ۲۰۱۶). متغیرهای اثربخشی اجتماعی که شامل تعاملات اجتماعی هستند با عواطف مرتبط با شغل، رضایت شغلی، رفتارهای شهروندی سازمانی، بهزیستی روان‌شناختی و عملکرد وظیفه‌ای مرتبط هستند. در میان بسیاری از سازه‌های اثربخشی اجتماعی که مورد بررسی قرار گرفته‌اند، خودکارآمدی اجتماعی برای ابعادی از موفقیت شغلی که مستلزم تعامل اجتماعی هستند، مهم تلقی شده است (لوو و همکاران، ۲۰۱۹).

خودکارآمدی اجتماعی^۲ به حوزه اجتماعی و تعامل اجتماعی مربوط می‌شود که برای سازگاری‌های روانی و رفتار اجتماعی مؤثر بسیار مهم است. خودکارآمدی اجتماعی توانایی مشارکت و حفظ روابط بین فردی در زندگی اجتماعی و شغلی است (حسین و همکاران، ۲۰۲۴)؛ بنابراین، افراد با خودکارآمدی اجتماعی بالا می‌توانند نقش تنظیم‌کننده‌ای در رابطه مثبت بین دوستی در محل کار و رفتار شهروندی سازمانی داشته باشند. به طور خاص، خودکارآمدی اجتماعی یک شناخت ذهنی از توانایی و عملکرد اجتماعی افراد است که برای توانایی و عملکرد رفتاری آنها در ارتباطات بین فردی اهمیت زیادی دارد (ژانگ و چن، ۲۰۲۲). خودکارآمدی اجتماعی همچنین، تأثیر مثبتی بر قابلیت استخدام و موفقیت شغلی ذهنی دارد (تونگ و هوانگ، ۲۰۲۳).

مطالعات بسیاری در سال‌های اخیر بر روی خودکارآمدی اجتماعی انجام شده است. با این حال، مرور مطالعات پیشین نشان می‌دهد که اولاً تمرکز این مطالعات، هم از منظر سطح تحلیل، هم از منظر پیشیندها (واتو و همکاران، ۲۰۲۵؛ سالادو و همکاران، ۲۰۲۴؛ اوه و همکاران، ۲۰۲۳؛ اروزکان و همکاران، ۲۰۱۳)، مؤلفه‌ها (فن و همکاران، ۲۰۱۳) و پیامدها (ناطقیان و همکاران، ۱۴۰۱؛ کوچی و همکاران، ۱۴۰۰؛ ژانگ و همکاران،

۲۰۱۹؛ کارملی و همکاران، ۲۰۲۱؛ جنید، ۲۰۲۳) و هم از منظر نقطه تمرکز، تنوع زیادی را نشان می‌دهند. این تنوع، می‌تواند ضرورت انجام یک مطالعه علم‌سنجی^۳ را برای فراهم ساختن یک تصویر جامع و شفاف از مطالعات انجام شده در این حوزه نشان دهد؛ به ویژه که تا کنون پژوهشی با هدف ترسیم یک چهارچوب مفهومی جامع در مورد خودکارآمدی اجتماعی انجام نشده است. از این رو، مطالعه علم‌سنجی حاضر قصد دارد نخست به روش تحلیل هم‌رخدادی^۴، نقشه دانش خودکارآمدی اجتماعی را تدوین و مفاهیم کلیدی مرتبط با آن را شناسایی نموده و سپس، الگوی مفهومی مطالعات این حوزه در ۴۳ سال اخیر (۱۹۸۲ تا ۴ سپتامبر ۲۰۲۵) را به کمک تحلیل محتوا توسعه دهد. نوآوری این پژوهش از دو منظر قابل تبیین است؛ نخست آنکه استفاده از روش تحلیل هم‌رخدادی در مرور نظام‌مند ادبیات و ترسیم نقشه دانش خودکارآمدی اجتماعی، دارای نوآوری روش‌شناختی است؛ دوم آنکه تدوین الگوی مفهومی جامع به کمک تحلیل هم‌رخدادی و تحلیل محتوا، فهمی عمیق و ساختاریافته از مطالعات پیشین در این حوزه به دست می‌دهد و مسیر پژوهش‌های آتی را روشن تر می‌سازد. از این رو، یافته‌های این پژوهش، می‌تواند علاوه بر به دست دادن یک نگاه جامع به مطالعات این حوزه در ۴۳ سال اخیر، به پیش‌بینی روند پژوهش‌های آتی کمک شایان توجهی نماید.

روش

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان

پژوهش حاضر از منظر روش، یک مطالعه آمیخته است. در بخش کمی، مطالعات مرتبط با خودکارآمدی اجتماعی مستخرج از پایگاه وب‌آوساینس، با روش علم‌سنجی و به کمک تحلیل هم‌رخدادی مورد تحلیل قرار گرفتند. جامعه آماری در این بخش، کلیه مطالعات خودکارآمدی اجتماعی بودند که در ۴۳ سال اخیر در پایگاه وب‌آوساینس نمایه شده‌اند که به روش تمام‌شماری انتخاب شدند (۴۹۷ مطالعه). در بخش کیفی، با استفاده از روش تحلیل تم و دو مرحله کدگذاری باز و محوری محتوا، علاوه بر واژگان شناسایی شده در تحلیل هم‌رخدادی، سایر مطالعات خارجی این حوزه و واژگان مورد تحلیل در آن‌ها به روش

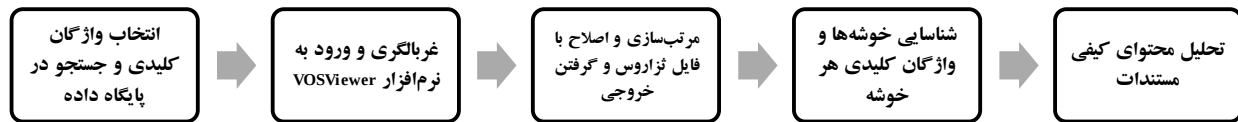
³. Bibliometric

⁴. Co-occurrence analysis

¹. Self-efficacy

². Social Self-efficacy

نمونه‌گیری هدفمند و با رویکرد اشباع نظری شناسایی و تجزیه و تحلیل شدند. گام‌های اجرایی پژوهش مطابق شکل ۱ بوده است:

شکل ۱. گام‌های انجام پژوهش

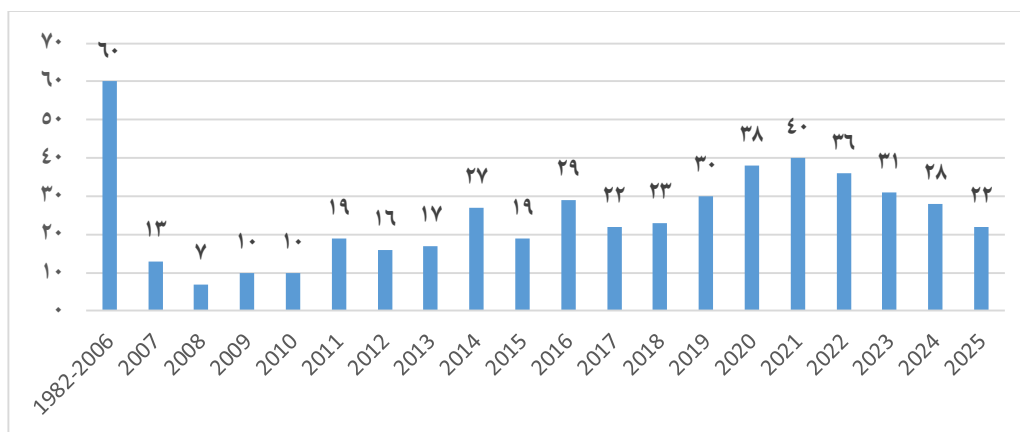
(ب) ابزار

از میان تکنیک‌های متفاوت علم‌سنجی، این مطالعه از تحلیل هم‌رخدادی استفاده کرده است، زیرا یک ابزار قوی مبتنی بر داده کاوی در کشف دانش و ترسیم نقشه کتاب‌شناختی است و کاربردهای وسیعی برای کشف الگوها و تعیین موضوعات مورد تمرکز در یک حوزه مطالعاتی دارد (هندیجانی فرد و همکاران، ۱۴۰۲). پس از ترسیم نقشه دانش و استخراج خوشه‌ها، مفاهیم شناسایی شده و سایر مفاهیم کلیدی مطالعات منتخب، به صورت کیفی با روش تحلیل تم مورد تحلیل قرار گرفتند و در آخر، دو مرحله کدگذاری آن‌ها (باز و محوری)، الگوی مفهومی مطالعات این حوزه را به دست داد.

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش مشتمل بر آمار توصیفی داده‌ها، ترسیم نقشه دانش و در نهایت، تدوین الگوی مفهومی برآمده از تحلیل محتوای مطالعات است. نخست به آمار توصیفی پرداخته شده است. سال انتشار مستندات در نمودار ۱ دیده می‌شود. ملاحظه می‌گردد که از سال ۱۹۸۲ تا سال ۲۰۰۶، به طور میانگین سالانه تنها ۲٫۴ مستند منتشر شده است، اما پس از آن انتشار مستندات مربوط به خودکارآمدی اجتماعی رشد داشته است. این آمار نشان‌دهنده رشد نسبی مطالعات این حوزه در یک دهه اخیر نسبت به دهه‌های پیشین است.

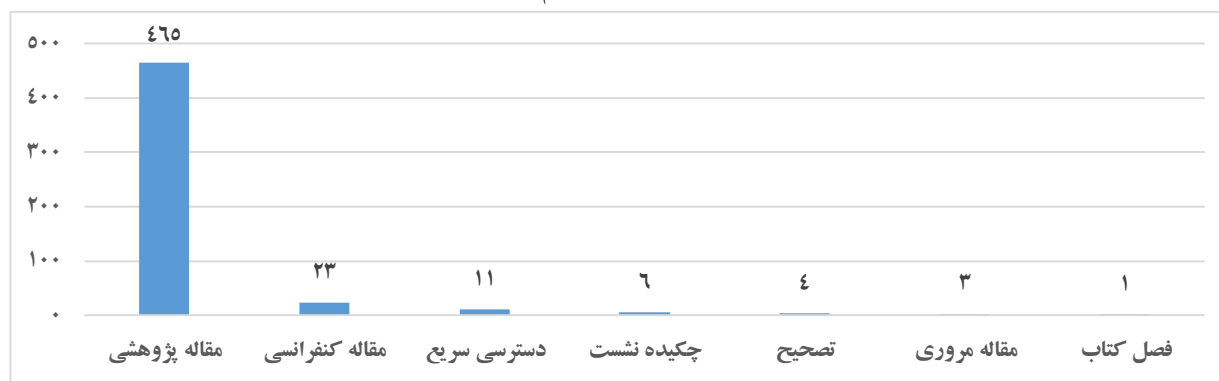
در این پژوهش، ۴۹۷ مورد از مطالعات حوزه خودکارآمدی اجتماعی که از سال ۱۹۸۲ تا ۴ سپتامبر ۲۰۲۵ در پایگاه وب آو ساینس منتشر شده‌اند، با استفاده از نرم افزار ویواس و یوور نسخه ۱٫۶٫۱۹ مورد تحلیل قرار گرفتند. این مستندات با جستجوی واژه کلیدی «خودکارآمدی اجتماعی» در پایگاه مذکور که بین سال‌های ۱۹۸۲ تا ۴ سپتامبر ۲۰۲۵ منتشر شده‌اند، استخراج گردیدند. پس از استخراج مقالات بر اساس این واژه در پایگاه وب آو ساینس و ورود آن‌ها به نرم افزار ویواس و یوور، حداقل تعداد رخداد واژگان، ۲ رخداد انتخاب شد تا از ۳۱۳ واژه، ۶۵ واژه که این شرط را داشتند، انتخاب شوند. پس از گرفتن خروجی از نرم افزار و بررسی و غربال ۶۵ کلمه کلیدی، اصلاح واژگان و یکپارچه سازی برخی کلمات با یکدیگر به دلیل یکسان بودن ماهیتشان ضرورت یافت؛ بنابراین، با قراردادن کلمات مشابه در فایل ژاروس، نقشه دانش در نرم افزار اصلاح شد. نهایتاً ۳۱۰ واژه باقی ماندند که از میان آن‌ها، ۶۲ واژه در نقشه دانش نهایی قرار داده شدند. پس از تحلیل هم‌رخدادی، واژگان شناسایی شده و سایر مفاهیم مطالعات منتخب، با روش تحلیل تم و دو مرحله کدگذاری باز و محوری، مورد تحلیل محتوای کیفی قرار گرفتند که حاصل آن، تدوین الگوی مفهومی مطالعات بوده است.

نمودار ۱. سال انتشار مستندات (منبع: نگارندگان)

و مطالعات مروری اندکی جهت ایجاد تصویر جامع از مطالعات گذشته انجام شده است.

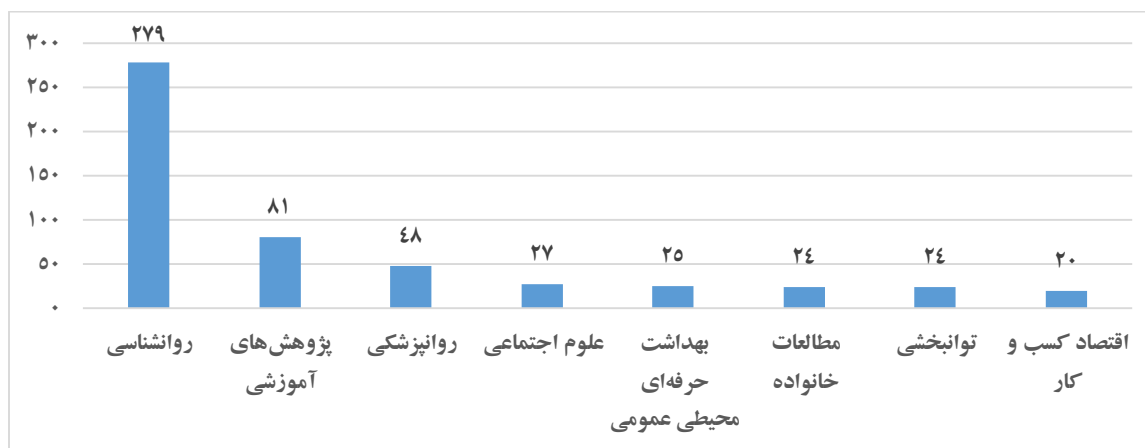
نوع مستندات و تعداد هر یک در نمودار ۲ دیده می‌شوند. این آمار نشان می‌دهد که عمده مطالعات این حوزه را مقالات پژوهشی تشکیل می‌دهند

نمودار ۲. نوع مستندات (منبع: نگارندگان)

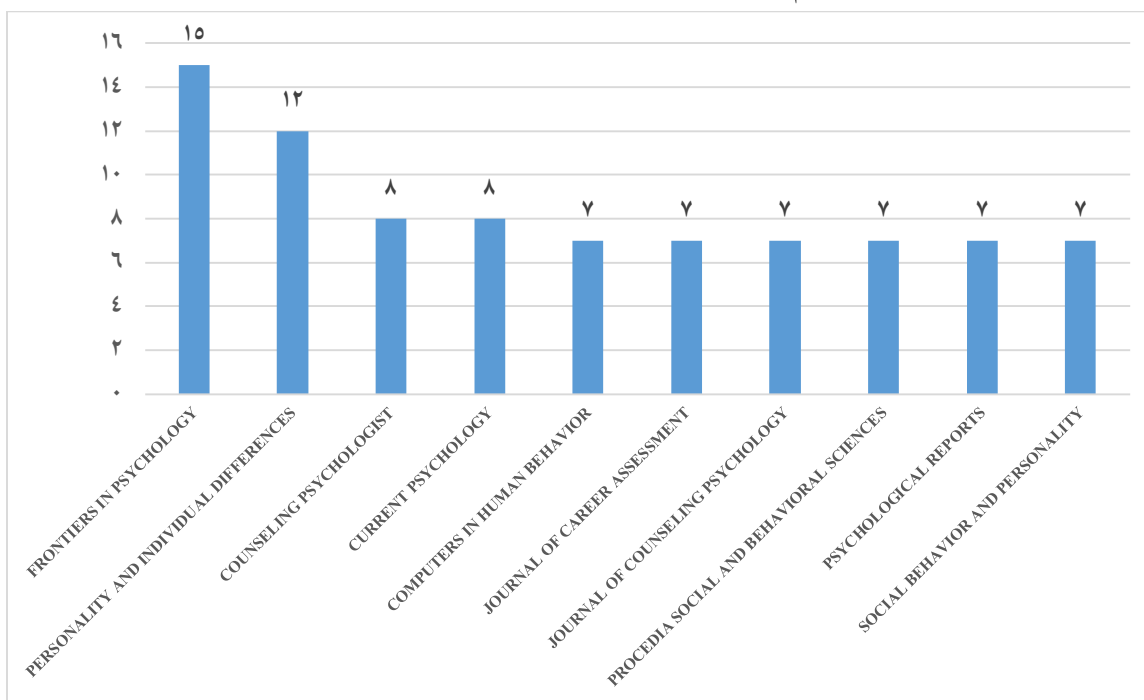
مطالعات انجام شده در این حوزه، در دسته روانشناسی قرار دارند و مطالعات اندکی در سایر زمینه‌ها به ویژه اقتصاد کسب و کار انجام شده‌اند.

در دسته‌بندی موضوعی پایگاه وب آو ساینس، رایج‌ترین موضوعات مستندات به شرح نمودار ۳ قابل مشاهده هستند. برخی مستندات، هم‌زمان در دو دسته‌بندی موضوعی قرار گرفته‌اند. ملاحظه می‌شود که عمده

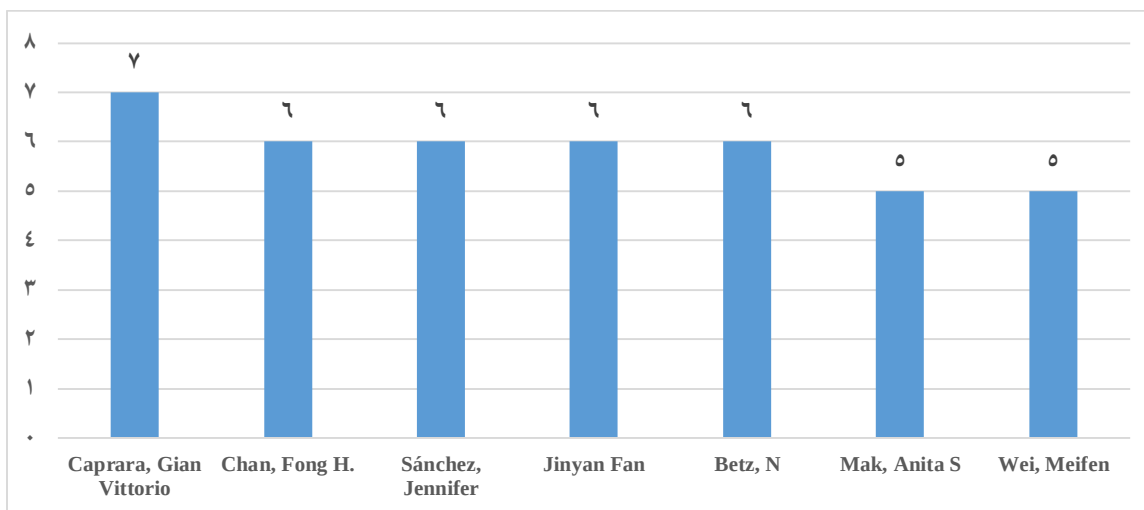
نمودار ۳. رایج‌ترین دسته‌های موضوعی مستندات در پایگاه وب آو ساینس (منبع: نگارندگان)

مجلات‌ای که بیشترین میزان مستندات را منتشر کرده‌اند، در نمودار ۴ دیده می‌شوند. از آنجا که عمده مطالعات گذشته در دسته روانشناسی قرار دارند، مجلات حوزه روانشناسی در این فهرست، بیشترین سهم را دارند.

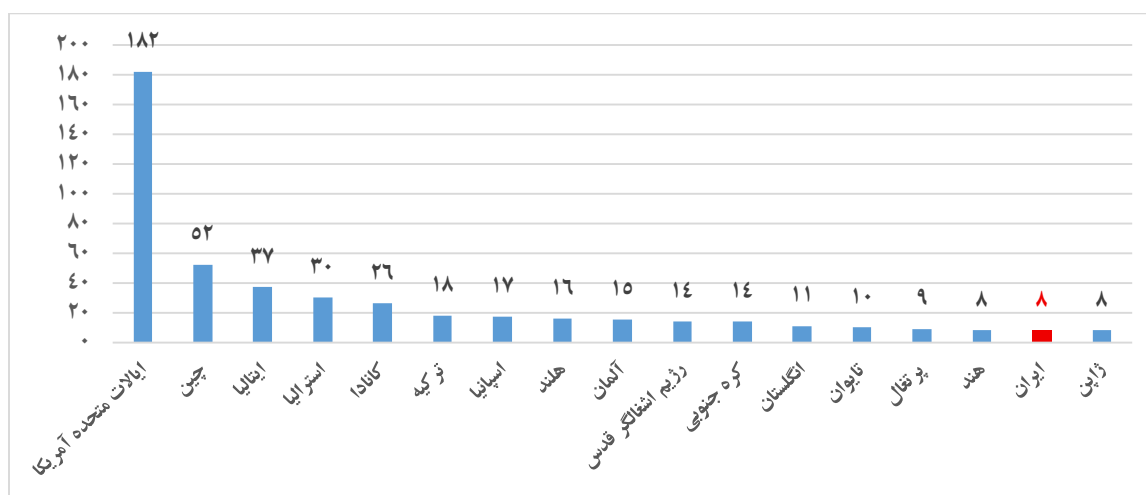
نمودار ۴. مهم‌ترین مجلات منتشرکننده مستندات (منبع: نگارندگان)

مهم‌ترین پژوهشگران این حوزه به همراه تعداد آثار آن‌ها در نمودار ۵ قابل مشاهده هستند. ملاحظه می‌گردد که کاپرارا در رأس این فهرست قرار دارد و با ۷ مطالعه، بیش‌ترین مستندات را در این حوزه منتشر کرده است.

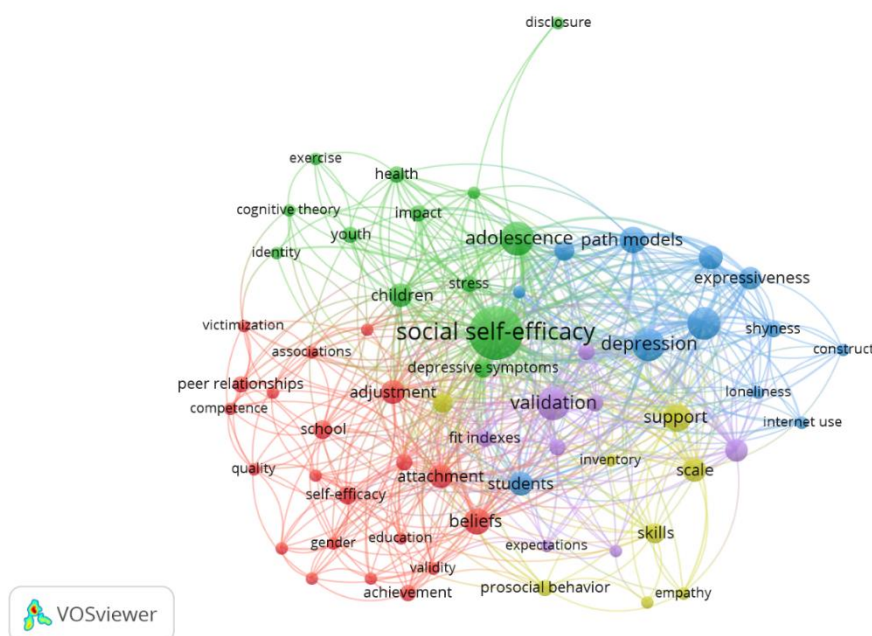
نمودار ۵. مهم‌ترین پژوهشگران این حوزه و تعداد آثار آن‌ها (منبع: نگارندگان)

مهم‌ترین کشورهای مبدأ انتشار مستندات در نمودار ۶ قابل مشاهده هستند. ایران در این فهرست به طور مشترک با هند و ژاپن با ۸ مستند در رتبه پانزدهم قرار دارد.

نمودار ۶. مهم‌ترین کشورهای مبدأ انتشار مستندات (منبع: نگارندگان)

خروجی تحلیل هم‌رخدادی با استفاده از نرم افزار ویواس و یوور در شکل ۲ دیده می‌شود.

شکل ۲. نقشه علمی تحلیل هم‌رخدادی مطالعات حوزه خودکارآمدی اجتماعی (منبع: خروجی نرم‌افزار)

واژه‌های «پشتیبانی» و «مقیاس» با ۹ و ۷ فراوانی، بیش‌ترین رخداد را داشته‌اند. در خوشه پنجم نیز که با رنگ بنفش نشان داده شده، واژه «اعتبارسنجی» و «شخصیت» با ۱۲ و ۶ رخداد مشخص شده‌اند.

همان‌گونه که فراوانی واژگان و مجموع قدرت اتصال آن‌ها در جدول ۱ نشان می‌دهد، خوشه اول عمدتاً در ارتباط با عوامل مثبت تعیین‌کننده خودکارآمدی اجتماعی است. خوشه دوم در ارتباط با بررسی خودکارآمدی اجتماعی در اقصاء مختلف (کودکان، نوجوانان و جوانان) است. خوشه سوم عمدتاً در ارتباط با موانع خودکارآمدی اجتماعی است. خوشه چهارم عمدتاً در ارتباط با پیامدهای خودکارآمدی اجتماعی است. خوشه پنجم نیز عمدتاً در ارتباط با نقش ویژگی‌های شخصیتی در خودکارآمدی اجتماعی است.

همان‌گونه که در نقشه دانش فوق دیده می‌شود، تحلیل هم‌رخدادی وجود ۵ خوشه را به شرح جدول ۱ نشان می‌دهد. در این جدول، رخداد، میزان وجود واژگان کلیدی را در پژوهش‌ها نشان می‌دهد. مجموع قدرت اتصال نیز تعداد ارتباط هم‌رخدادی هر واژه کلیدی را با سایر واژه‌ها نشان می‌دهد. اولین و بزرگ‌ترین خوشه که با رنگ قرمز نشان داده شده، از ۲۱ واژه تشکیل شده است که در این خوشه، سه واژه «باورها»، «دلبستگی» و «تعدیل» با فراوانی ۸، ۷ و ۷ پربسامدترین واژگان به شمار می‌رفتند. خوشه دوم که با رنگ سبز مشخص شده، دارای ۱۳ واژه است که فراوان‌ترین آن‌ها، «خودکارآمدی اجتماعی»، «نوجوانی» و «کودکان» با ۳۳، ۱۳ و ۷ رخداد بوده‌اند. در خوشه سوم که با رنگ آبی مشخص شده، واژه‌های «افسردگی»، «عزت» و «مدل‌های مسیر» با ۱۲، ۱۲ و ۸ فراوانی، بیش‌ترین رخداد را داشته‌اند. در خوشه چهارم نیز که با رنگ زرد مشخص شده،

جدول ۱. فراوانی واژگان کلیدی و قدرت اتصال آن‌ها (منبع: خروجی نرم‌افزار)

خوشه ۱ (قرمز)	رخداد	مجموع قدرت اتصال	خوشه ۲ (سبز)	رخداد	مجموع قدرت اتصال	خوشه ۳ (آبی)	رخداد	مجموع قدرت اتصال
موفقیت	۳	۱۴	نوجوانی	۱۳	۸۴	اضطراب	۵	۳۳
تعدیل	۷	۴۰	کودکان	۷	۴۸	سازه	۲	۱۱
انجمن‌ها	۲	۱۳	نظریه شناختی	۲	۱۱	افسردگی	۱۲	۸۵
دلبستگی	۷	۴۹	علائم افسردگی	۴	۳۲	عزت	۱۲	۷۹
باورها	۸	۴۹	افشاء	۲	۲	بیانگری	۶	۴۸
شایستگی	۲	۱۰	تمرین کردن	۲	۶	سودمندی	۷	۵۷
عوامل تعیین‌کننده	۳	۲۶	سلامت	۳	۲۴	استفاده از اینترنت	۲	۱۲
آموزش	۲	۱۲	هویت	۲	۷	تنهایی	۲	۱۶
جنسیت	۲	۱۶	تأثیر	۳	۲۰	مدل‌های مسیر	۸	۶۷
عدم تغییر اندازه‌گیری	۲	۱۲	پرسشنامه	۲	۱۸	کمرویی	۳	۲۶
نقش میانجی	۲	۱۰	خودکارآمدی اجتماعی	۳۳	۱۸۰	دانش‌آموزان	۷	۴۷
سلامت روانی	۲	۱۰	استرس	۳	۲۲	علائم	۲	۱۷
روابط همسالان	۳	۱۳	جوانان	۳	۱۵			
ادراکات	۲	۱۲						
کیفیت	۲	۱۳						
تاب‌آوری	۲	۷						
مدرسه	۴	۲۳						
خودکارآمدی	۴	۱۵						
خودکارآمدی اجتماعی معلمان	۲	۱۰						
روایی	۲	۱۲						
قربانی شدن	۲	۱۱						

خوشه ۴ (زرد)	رخداد	مجموع قدرت اتصال	خوشه ۵ (بنفش)	رخداد	مجموع قدرت اتصال
تحلیل عاملی تأییدی	۲	۵	رفتار	۳	۲۶
همدلی	۲	۱۰	انتظارات	۲	۱۲
موجودی	۲	۱۲	شاخص‌های برازش	۳	۲۷
رضایت از زندگی	۵	۳۲	مدل	۳	۲۳
رفتار جامعه‌پسند	۳	۱۴	شخصیت	۶	۴۰
مقیاس	۷	۲۸	رضایت	۲	۱۰
مهارت‌ها	۵	۲۱	عزت نفس	۳	۲۳
پشتیبانی	۹	۶۳	اعتبارسنجی	۱۲	۸۰

با توجه به جدول فوق از بین کلیه واژگان کلیدی در خوشه‌های پنج‌گانه، مشاهده می‌شود که در مجموع، واژه‌های «خودکارآمدی اجتماعی»، «نوجوانی»، «افسردگی»، «عزت»، «اعتبارسنجی»، «پشتیبانی»، «باورها» و «مدل‌های مسیر» به ترتیب با میزان رخداد ۳۳، ۱۳، ۱۲، ۱۲، ۹، ۸ و ۸ و همچنین مجموع قدرت اتصال ۱۸۰، ۸۴، ۸۵، ۷۹، ۸۰، ۶۳، ۴۹ و ۶۷ پرکاربردترین واژگان و با اهمیت زیاد بوده‌اند. نتایج همچنین حاکی از این است که واژه‌های «خودکارآمدی اجتماعی»، «نوجوانی» و «افسردگی» به ترتیب با ۵۷، ۴۱ و ۳۷ واژه ارتباط مستقیم هم‌رخدادی دارند. هر چه واژگان در نقشه به هم نزدیک‌تر باشند، به این معنی است که بیشتر با هم در مطالعات دیده و بررسی شده‌اند و هم‌رخدادی بیشتری دارند. همان‌طور که در شکل ۸ دیده می‌شود، واژه «خودکارآمدی اجتماعی» در فواصل نزدیک‌تری با واژه‌های «علائم افسردگی» و «استرس» قرار دارد که نشان می‌دهد این واژه بیشتر همراه با این واژگان در مستندات، مطالعه شده است.

و با آن‌ها هم‌رخدادی بیشتری دارد. همچنین، واژه «نوجوانی» در فواصل نزدیک‌تری با واژه‌های «اضطراب»، «پرسشنامه» و «استرس» قرار دارد که نشان می‌دهد این واژه، بیشتر همراه با این واژگان در مستندات مطالعه شده است و با آن‌ها هم‌رخدادی بیشتری دارد.

در گام بعدی، محتوای مستندات علمی حوزه خودکارآمدی اجتماعی، با روش تحلیل محتوا تجزیه و تحلیل شده و با ۲ مرحله کدگذاری آن‌ها، مطالعات این حوزه دسته‌بندی شده و همچنین، الگوی مفهومی آن‌ها تدوین شد. بر این اساس، مطالعات به ۶ دسته کلی تقسیم‌بندی شدند: (۱) عوامل مثبت تعیین‌کننده خودکارآمدی اجتماعی (۲) موانع خودکارآمدی اجتماعی (۳) مؤلفه‌های خودکارآمدی اجتماعی (۴) پیامدهای روانشناختی خودکارآمدی اجتماعی (۵) پیامدهای اجتماعی خودکارآمدی اجتماعی (۶) عوامل تعدیلگر میان خودکارآمدی اجتماعی و پیشایندها/پیامدهای آن.

جدول ۲. نتایج تحلیل محتوای مطالعات منتخب در حوزه خودکارآمدی اجتماعی

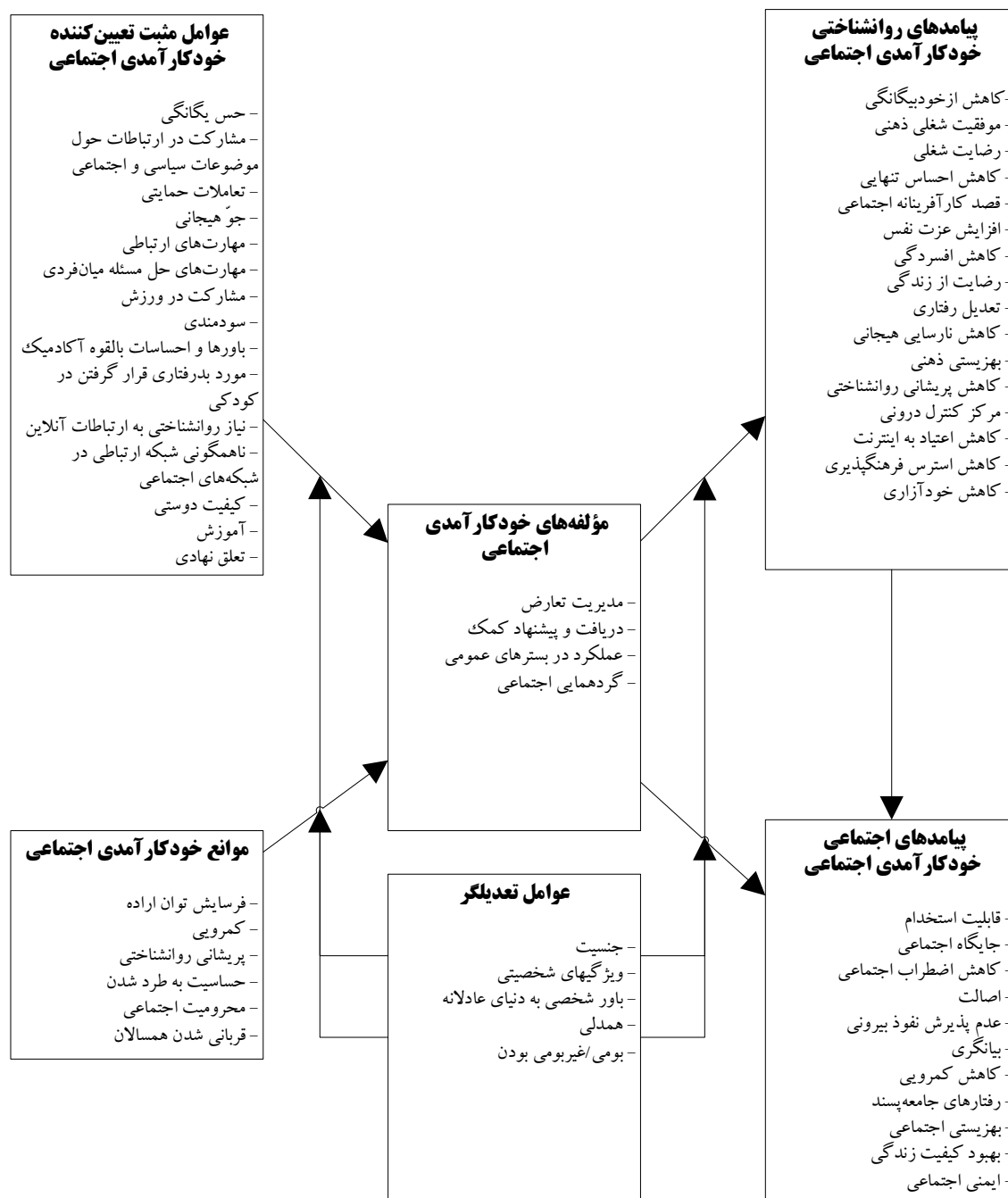
کد محوری	کد باز	داده متنی (محتوا)
عوامل مثبت تعیین‌کننده خودکارآمدی اجتماعی	حس یگانگی	حس یگانگی هم به طور مستقیم و هم به عنوان میانجی میان مشارکت در ارتباطات و خودکارآمدی اجتماعی، می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی را میان نوجوانان افزایش دهد (سالادو و همکاران، ۲۰۲۴).
	مشارکت در ارتباطات حول موضوعات سیاسی و اجتماعی	گفتگوهای سیاسی-اجتماعی با خانواده و دوستان در طول دوران نوجوانی، می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی افراد را تقویت کند (سالادو و همکاران، ۲۰۲۴).
	تعاملات حمایتی	تعاملات حمایتی در افرادی که در متاورس مشارکت دارند، خودکارآمدی اجتماعی را افزایش می‌دهد (اوه و همکاران، ۲۰۲۳).
	جو هیجانی	جو هیجانی که میزان توجه به احساسات دانشجویان را از سوی هم‌کلاسی‌ها و اساتید نشان می‌دهد، می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی را در آنان افزایش دهد (هونگ و همکاران، ۲۰۲۱).
	مهارت‌های ارتباطی	مهارت‌های ارتباطی به عنوان یکی از مهم‌ترین شایستگی‌های میان‌فردی، تأثیر مثبتی بر خودکارآمدی اجتماعی دانش‌آموزان دارند (اروزکان، ۲۰۱۳).

کد محوری	کد باز	داده متنی (محتوا)
مهارت‌های حل مسئله میان فردی	مهارت‌های حل مسئله میان فردی	حل مسئله میان فردی به عنوان فرآیند شناختی-عاطفی-رفتاری تعریف شده است که از طریق آن افراد پاسخ‌های مقابله‌ای مؤثر یا سازگارانه را برای موقعیت‌های مشکل‌ساز خاص شناسایی، کشف یا ابداع می‌کنند. این مهارت‌ها پیش‌کننده‌های بسیار مهمی برای خودکارآمدی اجتماعی دانش‌آموزان هستند (اروزکان، ۲۰۱۳، ۲۰۱۴).
	مشارکت در ورزش	مشارکت در ورزش با پیامدهای مثبت متعددی برای نوجوانان از جمله مزایای روانی و اجتماعی، بهبود عملکرد تحصیلی، بهبود سلامت عمومی، کیفیت کلی زندگی بهتر و خودکارآمدی اجتماعی همراه است (بیلدیریم و همکاران، ۲۰۲۴).
	سودمندی	سودمندی که به مجموعه‌ای از ویژگی‌های شخصیتی (مانند استقلال، تسلط، اتکا به نفس و قاطعیت) اشاره دارد که به طور سنتی با نقش مردانه مرتبط هستند، منجر به بهبود خودکارآمدی اجتماعی می‌شود (هرمان و بتز، ۲۰۰۴).
	باورها و احساسات بالقوه آکادمیک	خودکارآمدی اجتماعی می‌تواند به وسیله باورها و احساسات بالقوه آکادمیک در دانشجویان افزایش یابد (آکین و آکین، ۲۰۱۶).
نیاز روانشناختی به ارتباطات آنلاین	مورد بدر رفتاری قرار گرفتن در کودکی	کودکان خردسال (زیر ۸ سال) که مورد بدر رفتاری قرار گرفته‌اند، در مقایسه با کودکان خردسال‌تر که مورد بدر رفتاری قرار نگرفته‌اند، سطوح بالاتری از خودکارآمدی اجتماعی را در تعاملات متعارض با همسالان نشان دادند (کیم و کیچتی، ۲۰۰۳).
	نیاز روانشناختی به ارتباطات آنلاین	نیاز روانشناختی به ارتباطات آنلاین که افراد را به ایجاد روابط با دیگران ترغیب می‌کند، می‌تواند خودکارآفرینی اجتماعی را تقویت نماید (لی و همکاران، ۲۰۱۴).
	ناهمگونی شبکه ارتباطی در شبکه‌های اجتماعی	ناهمگونی شبکه ارتباطی در شبکه‌های اجتماعی که به میزان تعامل یا ارتباط افراد با افراد مختلف و ناهمگن در شبکه‌های اجتماعی اشاره دارد، به طور مستقیم بر خودکارآمدی اجتماعی اثر مثبت می‌گذارد (کیم و همکاران، ۲۰۲۰).
	کیفیت دوستی	مهارت‌های اجتماعی-ارتباطی، کارکردهای مهمی برای نوجوانان دارند. کیفیت دوستی که یکی از این مهارت‌هاست می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی را در نوجوانان افزایش دهد (لاتینا و همکاران، ۲۰۱۵).
آموزش	آموزش	آموزش مجازی تاب‌آوری، خودکارآمدی اجتماعی دختران دبستانی را بهبود بخشیده است و مواجهه با چالش‌ها در دنیای امروز اجتناب‌ناپذیر است، بنابراین آموزش تاب‌آوری برای پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی و روانی در این کودکان ضروری به نظر می‌رسد (گاداری و همکاران، ۲۰۲۲).
	تعلق نهادی	تعلق نهادی به میزان احساس ارتباط، حمایت و ارزشمندی افراد در آن نهاد اشاره دارد. تعلق نهادی می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی را تقویت و طردشدگی افراد را کاهش دهد (واتو و همکاران، ۲۰۲۵).
	فرسایش توان اراده	فرسایش توان اراده فرآیندی است که در آن منابع خودکنترلی فردی به مقدار زیادی مصرف می‌شوند. این مفهوم در دانشجویان، خودکارآمدی اجتماعی را تضعیف می‌کند (لی و همکاران، ۲۰۲۲).
	کمرویی	کمرویی تأثیر منفی مستقیمی بر خودکارآمدی اجتماعی دانشجویان کارشناسی و تأثیر مثبت مستقیمی بر ترس از ارزیابی منفی دارد (سو-می، ۲۰۱۷).
موانع خودکارآمدی اجتماعی	پیشانی روانشناختی	پیشانی روانشناختی، خودکارآمدی اجتماعی بعدی را در چهار نقطه زمانی به طور مداوم پیش‌بینی می‌کند (کریستنسن و همکاران، ۲۰۲۲).
	حساسیت به طرد شدن	حساسیت به طرد شدن که به ترس از طرد شدن و افزایش پیشانی هنگام تجربه طرد شدن اشاره دارد، به طور مستقیم بر خودکارآمدی اجتماعی اثر منفی و برافسردگی اثر مثبت دارد (نیو و همکاران، ۲۰۲۳).
	محرومیت اجتماعی	محرومیت اجتماعی که به معنای همراهی و ارتباط اجتماعی ضعیف است، به عنوان یک عامل خطر برای تنهایی عمل می‌کند. از این رو، هم به طور مستقیم و هم از طریق افزایش حساسیت به طرد شدن، خودکارآمدی اجتماعی را کاهش می‌دهد (نیو و همکاران، ۲۰۲۳).
	قربانی شدن همسالان	قربانی شدن همسالان به عنوان تجربه‌ای تعریف می‌شود که در آن فرد قربانی پرخاشگری رابطه‌ای، فیزیکی یا کلامی توسط همسالان می‌شود. این اتفاق، می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی جوانان را کاهش و متعاقباً اضطراب آنان را افزایش دهد (ویکتوریا و همکاران، ۲۰۲۱).
مؤلفه‌های خودکارآمدی اجتماعی	مدیریت تعارض	افرادی که خودکارآمدی اجتماعی دارند، عملکرد مناسبی در شرایط تعارضات کاری دارند (فن و همکاران، ۲۰۱۳).
	دریافت و پیشنهاد کمک	خودکارآمدی اجتماعی، وظایف اجتماعی مربوط به دوست‌یابی، قاطعیت اجتماعی، دنبال کردن روابط دوستانه و دریافت و ارائه کمک را پوشش می‌دهند (فن و همکاران، ۲۰۱۳).
	عملکرد در بسترهای عمومی	خودکارآمدی اجتماعی، شامل عملکرد مناسب در موقعیت‌های عمومی، گروه‌ها یا مهمانی‌ها می‌شود (فن و همکاران، ۲۰۱۳).

کد محوری	کد باز	داده متنی (محتوا)
پیامدهای روانشناختی خودکارآمدی اجتماعی	گردهمایی اجتماعی	خودکارآمدی اجتماعی، وظایف اجتماعی را شامل می‌شود که در حوزه مشارکت در گروه‌های اجتماعی یا گروه‌هایی‌ها است که با حفظ روابط بین فردی در محل کار مرتبط هستند (فن و همکاران، ۲۰۱۳).
	کاهش ازخودبیگانگی	خودکارآمدی اجتماعی به شکل منفی با ازخودبیگانگی ارتباط دارد (ساتیسی و همکاران، ۲۰۱۳).
	موفقیت شغلی ذهنی	خودکارآمدی اجتماعی هم به طور مستقیم و هم از طریق بهبود قابلیت استخدام، موفقیت شغلی ذهنی افراد را افزایش می‌دهد (تونگ و هوونگ، ۲۰۲۳).
	رضایت شغلی	خودکارآمدی اجتماعی از طریق بهبود قابلیت استخدام، رضایت شغلی افراد را افزایش می‌دهد (تونگ و هوونگ، ۲۰۲۳).
	کاهش احساس تنهایی	خودکارآمدی اجتماعی، در افرادی که در متاورس مشارکت داشتند، به طور مستقیم احساس تنهایی را کاهش می‌دهد (اوه و همکاران، ۲۰۲۳).
	قصد کارآفرینانه اجتماعی	خودکارآمدی اجتماعی در کنار پشتیبانی اجتماعی می‌تواند قصد کارآفرینانه اجتماعی را در دانشجویان رشته کسب و کار پیش‌بینی کند (حسین و همکاران، ۲۰۲۴).
	افزایش عزت نفس	از آنجا که خودکارآمدی اجتماعی بُعدی از مهارت‌های اجتماعی مؤثر است و نقش تعیین‌کننده‌ای در روابط اجتماعی و تعامل اجتماعی نوجوانان دارد، می‌تواند عزت نفس آنان را ارتقاء دهد (هونگ و همکاران، ۲۰۲۱).
	کاهش افسردگی	خودکارآمدی اجتماعی نه تنها با رفتار اجتماعی مؤثر مرتبط است، بلکه به طور گسترده در سازگاری روانشناختی کاربرد دارد و می‌تواند افسردگی را کاهش دهد (هونگ و همکاران، ۲۰۲۱).
	رضایت از زندگی	خودکارآمدی اجتماعی می‌تواند هم به لحاظ شناختی و هم به لحاظ رفتاری، رضایت از زندگی را در دانشجویان افزایش دهد (آکین و آکین، ۲۰۱۶).
	تعدیل رفتاری	کودکان با سطوح بالاتر خودکارآمدی اجتماعی رفتارهای درونی شده کم‌تر و متعاقباً تعدیل رفتاری بیشتری را نشان می‌دهند (کیم و کیچی، ۲۰۰۳).
پیامدهای اجتماعی خودکارآمدی اجتماعی	کاهش نارسایی هیجانی	نارسایی هیجانی (الکسیثیمیا) که ناتوانی در بیان و تفسیر احساسات درونی را توصیف می‌کند، در رابطه میان خودکارآمدی اجتماعی و اختلال بازی اینترنتی در دانشجویان، نقش میانجی منفی دارد (ژانگ و همکاران، ۲۰۲۲).
	بهبودی ذهنی	خودکارآمدی اجتماعی، ارزیابی ذهنی و ایمان به اجتماعی بودن فرد است که رفتار او را در فعالیت‌های بین فردی هدایت می‌کند؛ بنابراین، می‌تواند بهبودی ذهنی را در افراد ارتقا دهد (لی و همکاران، ۲۰۱۴).
	کاهش پریشانی روانشناختی	ارتباط کم تا متوسط و منفی بین مؤلفه‌های صفت‌مانند و نوسانات درون فردی خودکارآمدی اجتماعی و پریشانی روانشناختی وجود دارد (کریستنسن و همکاران، ۲۰۲۲).
	مرکز کنترل درونی	مرکز کنترل درونی به طور مثبت توسط خودکارآمدی اجتماعی پیش‌بینی می‌شود (اسکندر و آکین، ۲۰۱۰).
	کاهش اعتیاد به اینترنت	خودکارآمدی اجتماعی هم به طور مستقیم و هم از طریق تقویت مرکز کنترل درونی و تضعیف مرکز کنترل بیرونی، اعتیاد به اینترنت را در میان دانشجویان کاهش می‌دهد (اسکندر و آکین، ۲۰۱۰).
	کاهش استرس	استرس فرهنگ‌پذیری به علائم منفی و عوامل استرس‌زای ناشی از فرآیند سازگاری با یک فرهنگ جدید اشاره دارد. این نوع از استرس از طریق خودکارآمدی اجتماعی کاهش می‌یابد (لین و بتز، ۲۰۰۹).
	فرهنگ‌پذیری	نتایج، تأثیر خودکارآمدی اجتماعی را در میانجی‌گری رابطه بین کیفیت مثبت دوستی و خودآزاری نشان دادند. این یافته‌ها تأکید می‌کنند که خودکارآمدی اجتماعی به عنوان عاملی بسیار مهم در نحوه کاهش خودآزاری در دوران نوجوانی توسط دوستی مثبت عمل می‌کند (لاتینا و همکاران، ۲۰۱۵).
	کاهش خودآزاری	خودکارآمدی اجتماعی و سرمایه روانشناختی تأثیر مثبتی بر قابلیت استخدام در فارغ‌التحصیلان رشته فناوری اطلاعات دارند (تونگ و هوونگ، ۲۰۲۳).
	قابلیت استخدام	جایگاه اجتماعی که به عنوان موقعیت اجتماعی غیررسمی یک فرد در یک گروه که با برجستگی، احترام و نفوذ در نگاه سایر اعضای گروه نمایان می‌شود، با افزایش خودکارآمدی اجتماعی بهبود می‌یابد (لو و همکاران، ۲۰۱۹).
	جایگاه اجتماعی	در نوجوانان، رابطه منفی متوسطی بین سطوح خودکارآمدی اجتماعی و اضطراب اجتماعی شرکت‌کنندگان مشاهده شده است (بیلدیریم و همکاران، ۲۰۲۴).
پیامدهای اجتماعی خودکارآمدی اجتماعی	کاهش اضطراب اجتماعی	در طول روابط بین فردی، افراد اصیل که خود را به شیوه‌ای واضح و صادقانه ابراز می‌کنند، به عنوان افرادی با سازگاری روانشناختی پذیرفته شده‌اند. خودکارآمدی اجتماعی به طور مثبت، این اصالت را بهبود می‌بخشد (ساتیسی و همکاران، ۲۰۱۳).
	اصالت	

کد محوری	کد باز	داده متنی (محتوا)
عوامل تعدیلگر میان خودکارآمدی اجتماعی و پیشایندها/ پیامدهای آن	عدم پذیرش نفوذ بیرونی	خودکارآمدی اجتماعی به شکل منفی با پذیرش نفوذ بیرونی ارتباط دارد (ساتیسی و همکاران، ۲۰۱۳).
	بیانگری	بیانگری، مجموعه‌ای از ویژگی‌های مرتبط با زنانگی سنتی است که آن را «ارتباط» می‌نامند، مانند ویژگی‌های که با پرورش، مراقبت و حساسیت بین فردی و گشودگی عاطفی مرتبط هستند. خودکارآمدی اجتماعی بر بیانگری، تأثیر مثبت دارد (هرمان و بتز، ۲۰۰۴).
	کاهش کمرویی	کمرویی نشان‌دهنده‌ی اشتغال ذهنی مضطربانه با خود در پاسخ به تعامل اجتماعی واقعی یا خیالی است و با اجتناب فعال از تعامل اجتماعی مشخص می‌شود. کمرویی تحت تأثیر خودکارآمدی اجتماعی کاهش می‌یابد (هرمان و بتز، ۲۰۰۴).
	رفتارهای جامعه‌پسند	خودکارآمدی اجتماعی و خودکارآمدی فعالیت جسمانی به طور معناداری رفتارهای جامعه‌پسند را در پسران پیش‌بینی می‌کند (سو و همکاران، ۲۰۱۶).
	بهبود کیفیت زندگی	یافته‌ها به طور مداوم رابطه مثبت بین همدلی ادراک شده و خودکارآمدی اجتماعی را با بهزیستی اجتماعی برجسته کرده‌اند (ژائو و همکاران، ۲۰۲۴).
	ایمنی اجتماعی	خودکارآمدی اجتماعی هم به طور مستقیم هم از طریق بهبود فعالیت بدنی، کیفیت زندگی را در افراد مبتلا به دیابت افزایش می‌دهد (استرامبرگ و همکاران، ۲۰۲۱).
	جنسیت	ایمنی اجتماعی که نشان می‌دهد چگونه مردم دنیای اجتماعی خود را امن، گرم و آرامش‌بخش تجربه می‌کنند، از طریق خودکارآمدی اجتماعی، افزایش می‌یابد (آنتونیوچی و همکاران، ۲۰۲۴).
	ویژگی‌های شخصیتی	جنسیت، در رابطه میان خودکارآمدی اجتماعی و قصد کارآفرینانه اجتماعی، نقش تعدیلگر دارد (حسین و همکاران، ۲۰۲۴).
	بازور شخصی به دنیای عادلانه	افزایش خودکارآمدی اجتماعی آسیایی‌ها در جوامع غربی را ویژگی‌های شخصیتی (سطوح بالاتر برونگرایی و گشودگی و سطح پایین‌تر روان‌رنجوری) تعدیل می‌کنند (ماک و ترن، ۲۰۰۱).
	همدلی	بازور شخصی به دنیای عادلانه، رابطه بین خودکارآمدی اجتماعی و رفتار جامعه‌پسند را تعدیل می‌کند (لی و همکاران، ۲۰۲۲).
بومی/غیربومی بودن	همدلی	اثرات میانجی نارسایی هیجانی در رابطه میان خودکارآمدی اجتماعی و اختلال بازی اینترنتی در دانشجویان، برای سطح پایین‌تر همدلی قوی‌تر است (ژانگ و همکاران، ۲۰۲۲).
	بومی/غیربومی بودن	اثر غیرمستقیم ناهمگونی شبکه ارتباطی در شبکه‌های اجتماعی بر رضایت از زندگی در دانشگاه از طریق خودکارآمدی اجتماعی، برای دانشجویان بومی قوی‌تر از دانشجویان غیربومی است (کیم و همکاران، ۲۰۲۰).

با توجه به تحلیل محتوای فوق، الگوی مفهومی آن‌ها به صورت شکل ۳ است.

شکل ۳. الگوی مفهومی مطالعات حوزه خودکارآمدی اجتماعی (۱۹۸۲-۴ سپتامبر ۲۰۲۵) (منبع: یافته‌های پژوهش)

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف ارائه یک تصویر جامع از مطالعات حوزه خودکارآمدی اجتماعی در ۴۳ سال اخیر انجام شد. از این رو، این پژوهش، نخست با استفاده از تحلیل هم‌رخدادی، مطالعات حوزه خودکارآمدی اجتماعی را که مابین سال‌های ۱۹۸۲ تا ۲۰۲۵ (۴ سپتامبر) منتشر شده بودند،

مورد تجزیه و تحلیل قرار داد. نتایج این بخش (بخش کمی) نشان دادند که در مجموع، واژه‌های «خودکارآمدی اجتماعی»، «نوجوانی»، «افسردگی»، «عزت»، «اعتبارسنجی»، «پشتیبانی»، «باورها» و «مدل‌های مسیر» به ترتیب با میزان رخداد ۳۳، ۱۳، ۱۲، ۱۲، ۹، ۸ و ۸ و همچنین مجموع قدرت اتصال ۱۸۰، ۸۴، ۸۵، ۷۹، ۸۰، ۶۳، ۴۹ و ۶۷ پرکاربردترین واژگان و با

اهمیت زیاد بوده‌اند. این یافته حاکی از این است که خودکارآمدی اجتماعی، بیشتر در نوجوانان مورد مطالعه قرار گرفته و گروه‌های سنی دیگر، کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند. این یافته همچنین، نقش خودکارآمدی اجتماعی در کاهش افسردگی و افزایش عزت و همچنین نقش باورها در افزایش خودکارآمدی اجتماعی را مورد تأکید قرار دادند. نتایج همچنین، حاکی از هم‌رخدادی بالای واژه «خودکارآمدی اجتماعی» با واژه «استرس» است که نقش قابل توجه خودکارآمدی اجتماعی را در کاهش استرس نشان می‌دهد. یافته دیگر پژوهش، شناسایی ۵ خوشه پژوهشی بوده است، به طوری که کلیه خوشه‌ها در فواصل نزدیک به یکدیگر دیده شدند. این یافته نشان می‌دهد که مطالعات این حوزه، اگر چه در خوشه‌های مختلفی قرار می‌گیرند، اما هم‌رخدادی و هم‌پوشانی بالایی با یکدیگر دارند. این نتیجه در راستای یافته‌های ساتیسی و همکاران (۲۰۱۳) است که بر درهم تنیدگی مطالعات این حوزه تأکید داشته‌اند. نتایج همچنین نشان داد که واژه «خودکارآمدی اجتماعی» در فواصل نزدیک‌تری با واژه «علائم افسردگی» قرار دارد که نشان می‌دهد خودکارآمدی اجتماعی بیشتر همراه با این واژه در مستندات، مطالعه شده است و با آن هم‌رخدادی بیشتری دارد. این یافته در راستای یافته‌های هونگ و همکاران (۲۰۲۱) است که به نقش خودکارآمدی اجتماعی در کاهش افسردگی و علائم آن پرداختند.

در بخش کیفی، نتایج تحلیل محتوا نیز نشان دادند که مطالعات حوزه خودکارآمدی اجتماعی به ۶ دسته کلی تقسیم‌بندی می‌شوند: (۱) عوامل مثبت تعیین‌کننده خودکارآمدی اجتماعی: برخی مطالعات تلاش کرده‌اند که عوامل مثبت مؤثر بر شکل‌گیری خودکارآمدی اجتماعی را شناسایی و تبیین نمایند. اغلب این عوامل (همچون مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های حل مسئله میان‌فردی، تعاملات حمایتی، کیفیت دوستی، آموزش، ناهمگونی شبکه ارتباطی در شبکه‌های اجتماعی، مشارکت در ورزش و مشارکت در ارتباطات حول موضوعات سیاسی و اجتماعی) ماهیتاً اجتماعی-روانشناختی هستند. این یافته در راستای تلاش‌های پژوهشگرانی مانند اوه و همکاران (۲۰۲۳)، اروزکان و همکاران (۲۰۱۳)، هونگ و همکاران (۲۰۲۱) و بیلدریم و همکاران (۲۰۲۴) می‌باشد که به نقش این عوامل مثبت اجتماعی-روانشناختی در افزایش خودکارآمدی اجتماعی پرداختند. شمار اندکی از عوامل مثبت مؤثر بر خودکارآمدی اجتماعی

(همچون حس یگانگی، باورها و احساسات بالقوه آکادمیک، سودمندی و تعلق نهادی) نیز ماهیتاً فردی و روانشناختی هستند. این یافته‌ها در راستای پژوهش‌های سالادو و همکاران (۲۰۲۴)، هرمان و بتز (۲۰۰۴)، آکین و آکین (۲۰۱۶) و واتو و همکاران (۲۰۲۵) می‌باشد که به این عوامل فردی پرداختند. ۲) موانع خودکارآمدی اجتماعی: این دسته از مطالعات، به عواملی پرداختند که مانع خودکارآمدی اجتماعی می‌شوند. جالب توجه است که برخی از این عوامل (همچون کم‌رویی و پریشانی روانشناختی) هم بر خودکارآمدی اجتماعی تأثیر منفی می‌گذارند و هم می‌توانند تحت تأثیر خودکارآمدی اجتماعی کاهش یابند. از این رو، رابطه آن‌ها با خودکارآمدی اجتماعی، دوجانبه و متقابل است. این یافته در راستای مطالعات سو-می (۲۰۱۷) و کریستنسن و همکاران (۲۰۲۲) است. سایر عوامل منفی مؤثر، همچون حساسیت به طرد شدن و محرومیت اجتماعی در راستای یافته‌های نیو و همکاران (۲۰۲۳) است که دریافتند این عوامل می‌توانند خودکارآمدی اجتماعی را تضعیف نمایند. ۳) مؤلفه‌های خودکارآمدی اجتماعی: این دسته از مطالعات تلاش نموده‌اند که به جای تمرکز بر پیشایندها و پیامدها، به خود مفهوم خودکارآمدی اجتماعی و ابعاد آن بپردازند. این یافته در راستای تلاش فن و همکاران (۲۰۱۳) است که از طریق تحلیل عاملی اکتشافی، تلاش نمودند مفهوم‌سازی جامعی از خودکارآمدی اجتماعی به دست دهند. ۴) پیامدهای روانشناختی خودکارآمدی اجتماعی: این گروه از مطالعات، به پیامدهای مثبت روانشناختی خودکارآمدی اجتماعی پرداختند. این گروه در کنار عوامل مثبت تعیین‌کننده، پر تعدادترین پژوهش‌های این حوزه را به خود اختصاص داده‌اند. برخی از این پیامدها (همچون موفقیت شغلی ذهنی، قصد کارآفرینانه اجتماعی، عزت نفس، رضایت از زندگی، بهزیستی ذهنی و مرکز کنترل درونی) ایجابی بوده و رابطه مثبت خودکارآمدی اجتماعی با این پیامدها نشان داده شده است. برخی از این پیامدها (همچون کاهش استرس فرهنگ‌پذیری، کاهش افسردگی، کاهش نارسایی هیجانی، کاهش اعتیاد به اینترنت، کاهش خودآزادی، کاهش پریشانی روانشناختی، کاهش احساس تنهایی و کاهش ازخودبیگانگی) نیز سلبی بوده و رابطه معکوس خودکارآمدی با آنان نشان داده شده است. این یافته‌ها در راستای تلاش‌های ساتیسی و همکاران (۲۰۱۳)، تونگ و هوونگ (۲۰۲۳)، اسکندر و آکین (۲۰۱۰) و هونگ و همکاران (۲۰۲۱) می‌باشند. ۵) پیامدهای

اجتماعی خودکارآمدی اجتماعی: این مطالعات بر آن دسته از پیامدهای خودکارآمدی اجتماعی پرداخته‌اند که ماهیت اجتماعی دارند. همچون پیامدهای روانی، پیامدهای اجتماعی را نیز می‌توان به دو دسته سلبی (همچون کاهش کمرویی، کاهش اضطراب اجتماعی و عدم پذیرش نفوذ بیرونی) و ایجابی (اصالت، بهبود ایمنی اجتماعی، بهزیستی اجتماعی، بهبود کیفیت زندگی، بیانگری، قابلیت استخدام و رفتارهای جامعه‌پسند) تقسیم نمود. این نتایج در راستای یافته‌های پژوهشگرانی همچون ساتیسی و همکاران (۲۰۱۳)، هرمان و بتز (۲۰۰۴) و لوو و همکاران (۲۰۱۹) می‌باشند. ۶ عوامل تعدیلگر میان خودکارآمدی اجتماعی و پیشایندها/پیامدهای آن: برخی عوامل مانند جنسیت، ویژگی‌های شخصیتی، باور شخصی به دنیای عادلانه، همدلی و بومی/غیربومی بودن در هیچ یک از گروه‌های قبلی جای نمی‌گرفتند، بلکه در رابطه میان پیشایندها (عوامل مثبت تعیین‌کننده و موانع) و خودکارآمدی اجتماعی یا در رابطه میان خودکارآمدی اجتماعی و پیامدها، نقش تعدیلگر داشتند. این یافته‌ها در راستای پژوهش‌های حسین و همکاران (۲۰۲۴)، ماک و ترن (۲۰۰۱)، لی و همکاران (۲۰۲۲)، ژانگ و همکاران (۲۰۲۲) و کیم و همکاران (۲۰۲۰) هستند.

نتایج پژوهش نشان داد که آموزش مفاهیم مرتبط با خودکارآمدی اجتماعی به ویژه آموزش تاب‌آوری می‌تواند به بهبود خودکارآمدی اجتماعی کمک شایانی نماید. از این رو، پیشنهاد می‌شود آموزش‌های مرتبط به ویژه به نوجوانان و جوانان ارائه شود تا بتوانند از پیامدهای مثبت خودکارآمدی اجتماعی بهره‌مند شوند. نتایج همچنین نشان داد که مشارکت در ورزش می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی را ارتقاء دهد. از این رو، پیشنهاد می‌شود افراد و سازمان‌ها، از مشارکت جوانان و نوجوانان در ورزش (به ویژه ورزش‌های تیمی) برای تقویت خودکارآمدی اجتماعی استفاده نمایند. یافته‌ها همچنین روشن ساختند که دارا بودن مجموعه‌ای از مهارت‌ها مانند مهارت‌های ارتباطی و مهارت‌های حل مسئله میان‌فردی می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی را بهبود دهند. از این رو، پیشنهاد می‌شود این مهارت‌ها آموزش داده شوند و بستری نیز برای آزمایش و تجربه این مهارت‌ها فراهم گردد. یافته‌ها نشان دادند که ناهمگونی شبکه ارتباطی افراد در شبکه‌های اجتماعی برخط می‌تواند خودکارآمدی اجتماعی را بیش از پیش ارتقاء دهد. از این رو، پیشنهاد می‌شود افراد ارتباطات خود در شبکه‌های اجتماعی را به گروه‌های متنوع و متکثر تعمیم دهند.

این پژوهش از تکنیک تحلیل هم‌رخدادی برای علم‌سنجی استفاده نمود. پژوهش‌های آتی می‌توانند از سایر تکنیک‌های علم‌سنجی همچون هم‌استنادی استفاده کنند. همچنین، پژوهش حاضر، تنها به تدوین الگوی مفهومی مطالعات اکتفا کرد. انجام پژوهش‌های کمی با هدف بررسی تعمیم‌پذیری روابط میان عناصر الگو از دیگر پیشنهادات پژوهشی آینده است. پژوهش حاضر نشان داد که عمده ادبیات نظری، معطوف به پیشایندهای خودکارآمدی اجتماعی و پیامدهای روانشناختی آن بوده است. پژوهش‌های آتی می‌توانند تمرکز بیشتری بر مطالعه عوامل تعدیلگر و میانجی در روابط میان سازه‌های الگو داشته باشند. همچنین، نتایج نشان داد که عمده پژوهش‌های این حوزه محدود به جوانان و نوجوانان بوده است. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آتی به خودکارآمدی اجتماعی در سایر گروه‌های سنی نیز بپردازند.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده چهارم در رشته مدیریت بازرگانی گرایش مدیریت منابع انسانی و رفتار سازمانی در دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه علامه طباطبائی است. به جهت حفظ رعایت اصول اخلاقی در این پژوهش سعی شد تا جمع‌آوری اطلاعات از پایگاه اطلاعاتی بدون سوگیری و حذف اولیه صورت پذیرد و بدون دخل و تصرف در محتوا از آن‌ها استفاده شود.

حامی مالی: این پژوهش در قالب رساله دکتری و بدون حمایت مالی می‌باشد.

نقش هر یک از نویسندگان: این مقاله از رساله دکتری نویسنده چهارم و به راهنمایی نویسنده اول و مشاوره نویسنده دوم و سوم استخراج شده است.

تضاد منافع: نویسندگان همچنین اعلام می‌دارند که در نتایج این پژوهش هیچ گونه تضاد منافی وجود ندارد.

References

- Akin, A., & Akin, U. (2016). Academic potential beliefs and feelings and life satisfaction: the mediator role of social self-efficacy/Creencias y sentimientos sobre el potencial académico y satisfacción vital: el rol mediador de la autoeficacia social. *International Journal of Social Psychology*, 31(3), 500-520. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/02134748.2016.1190125>
- Antoniucci, C., Basili, E., Pistella, J., & Baiocco, R. (2024). Gender typicality, social self-efficacy, and adjustment in Italian sexual minority young adults. *Sexuality Research and Social Policy*, 21(1), 1-13. <https://doi.org/10.1007/s13178-023-00832-0>
- Carmeli, A., Peng, A. C., Schaubroeck, J. M., & Amir, I. (2021). Social support as a source of vitality among college students: The moderating role of social self-efficacy. *Psychology in the Schools*, 58(2), 351-363. <https://doi.org/10.1002/pits.22450>
- Erozkan, A. (2013). The effect of communication skills and interpersonal problem solving skills on social self-efficacy. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 13(2), 739-745. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1017303>
- Erozkan, A. (2014). Analysis of Social Problem Solving and Social Self-efficacy in Prospective Teachers. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 14(2), 447-455. <https://psycnet.apa.org/record/2014-23444-002>
- Fan, J., Litchfield, R. C., Islam, S., Weiner, B., Alexander, M., Liu, C., & Kulviwat, S. (2013). Workplace social self-efficacy: Concept, measure, and initial validity evidence. *Journal of Career Assessment*, 21(1), 91-110. <https://doi.org/10.1177/1069072712454702>
- Gadari, S., Farokhzadian, J., & Mangolian shahrbabaki, P. (2022). Effectiveness of resilience training on social self-efficacy of the elementary school girls during COVID-19 outbreak. *Clinical child psychology and psychiatry*, 27(1), 308-319. <https://doi.org/10.1177/13591045211056504>
- Hendijani Fard, M., Arasti, Z., Imanipour, N., & Chitsaz, E. (2024). Business Failure: A Bibliometric Co-occurrence and Content Analysis. *Karafan Journal*, 20(Special Issue), 35-62. [Persian] https://karafan.nus.ac.ir/article_165414.html?lang=en
- Hermann, K. S., & Betz, N. E. (2004). Path models of the relationships of instrumentality and expressiveness to social self-efficacy, shyness, and depressive symptoms. *Sex roles*, 51(1), 55-66. <https://doi.org/10.1023/B:SERS.0000032309.71973.14>

منابع

- کوچی، صدیقه؛ مامی، شهرام؛ احمدی، وحید. (۱۴۰۰). نقش واسطه‌ای راهبردهای تنظیم شناختی هیجان و خودکارآمدی اجتماعی در رابطه بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه و اضطراب اجتماعی در دختران نوجوان. *مجله علوم روانشناختی*، ۲۰ (۱۰۲)، ۹۵۳-۹۶۶. <http://psychologicalscience.ir/article-1-1156-fa.html>
- ناطقیان، علی؛ باقرزاده گل‌مکانی، زهرا؛ نجات، حمید؛ ثمری، علی اکبر. (۱۴۰۱). تدوین مدل پیش‌بینی افعال کاری تحصیلی براساس خودکارآمدی اجتماعی و کمال‌گرایی: نقش واسطه‌ای هیجانات پیشرفت. *مجله علوم روانشناختی*، ۲۱ (۱۱۲)، ۸۴۵-۸۳۵. <http://psychologicalscience.ir/article-1-1062-fa.html>
- هندیجانی فرد، مرتضی؛ آراستی، زهرا؛ ایمانی‌پور، نرگس و چیت‌ساز، احسان. (۱۴۰۲). شکست کسب و کار: یک مطالعه علم‌سنجی و تحلیل محتوا. *فصلنامه علمی کارافن*، ۲۰ (۶۳)، ۳۵-۶۲. https://karafan.nus.ac.ir/article_165414.html?lang=en

- Hong, F. Y., Chiu, S. I., Huang, D. H., & Chiu, S. L. (2021). Correlations among classroom emotional climate, social self-efficacy, and psychological health of university students in Taiwan. *Education and Urban Society*, 53(4), 446-468. <https://doi.org/10.1177/0013124520931458>
- Hossain, M. U., Arefin, M. S., & Yukongdi, V. (2024). Personality traits, social self-efficacy, social support, and social entrepreneurial intention: The moderating role of gender. *Journal of Social Entrepreneurship*, 15(1), 119-139. <https://doi.org/10.1080/19420676.2021.1936614>
- Iskender, M., & Akin, A. (2010). Social self-efficacy, academic locus of control, and internet addiction. *Computers & Education*, 54(4), 1101-1106. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2009.10.014>
- Jneid, C. (2023, May). How social self-efficacy and emotional self-efficacy moderate the relationship between occupational stress and knowledge hiding in Brazilian software industry. In *Evidence-based HRM: a Global Forum for Empirical Scholarship* (Vol. 11, No. 2, pp. 233-252). Emerald Publishing Limited. <https://doi.org/10.1108/EBHRM-03-2021-0040>
- Kim, J., & Cicchetti, D. (2003). Social self-efficacy and behavior problems in maltreated and nonmaltreated children. *Journal of clinical child and adolescent psychology*, 32(1), 106-117. https://doi.org/10.1207/S15374424JCCP3201_10
- Kim, Y., Kim, B., Hwang, H. S., & Lee, D. (2020). Social media and life satisfaction among college students: A moderated mediation model of SNS communication network heterogeneity and social self-efficacy on satisfaction with campus life. *The Social science journal*, 57(1), 85-100. <https://doi.org/10.1016/j.soscij.2018.12.001>
- Kouchi S, Mami S, Ahmadi V. (2021). The mediating role of cognitive emotion regulation strategies and social self-efficacy in the relationship between early maladaptive schemas and social anxiety in adolescent girls. *Journal of Psychological Science*. 20(102), 953-966. [Persian] <http://psychologicalscience.ir/article-1-1156-fa.html>
- Kristensen, S. M., Danielsen, A. G., Jenø, L. M., Larsen, T. M., & Urke, H. B. (2022). The within-person effect of psychological distress on social self-efficacy: A random intercept cross-lagged panel model. *Journal of Research on Adolescence*, 32(4), 1369-1387. <https://doi.org/10.1111/jora.12701>
- Latina, D., Sacconi, B., Zucchetti, G., & Rabaglietti, E. (2015). The mediation of social self-efficacy on the relation between positive quality of the online friendship and self-harm during adolescence. *Psicologia Clinica Dello Sviluppo*, 19(3), 523-534. <https://www.rivisteweb.it/doi/10.1449/81780>
- Leng, J., Guo, Q., Ma, B., Zhang, S., & Sun, P. (2020). Bridging personality and online prosocial behavior: The roles of empathy, moral identity, and social self-efficacy. *Frontiers in Psychology*, 11, 575053. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.575053>
- Li, C., Shi, X., & Dang, J. (2014). Online communication and subjective well-being in Chinese college students: The mediating role of shyness and social self-efficacy. *Computers in Human Behavior*, 34, 89-95. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2014.01.032>
- Li, L., Liu, H., Wang, G., Chen, Y., & Huang, L. (2022). The relationship between ego depletion and prosocial behavior of college students during the COVID-19 pandemic: The role of social self-efficacy and personal belief in a just world. *Frontiers in psychology*, 13, 801006. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.801006>
- Lin, S. P., & Betz, N. E. (2009). Factors related to the social self-efficacy of Chinese international students. *The Counseling Psychologist*, 37(3), 451-471. <https://doi.org/10.1177/0011000009332474>
- Luo, Y., Perzmadian, V., Fan, J., & Meng, H. (2019). Employees' social self-efficacy and work outcomes: Testing the mediating role of social status. *Journal of Career Assessment*, 27(4), 661-674. <https://doi.org/10.1177/1069072718795401>
- Mak, A. S., & Tran, C. (2001). Big five personality and cultural relocation factors in Vietnamese Australian students' intercultural social self-efficacy. *International Journal of Intercultural Relations*, 25(2), 181-201. [https://doi.org/10.1016/S0147-1767\(00\)00050-X](https://doi.org/10.1016/S0147-1767(00)00050-X)
- Mohseni Takalu, F., Salajeghe, S., Jalalkamali, M., & Mohseni Takalu, M. T. (2021). Factors Affecting the Psychological Resilience of Employees in Bank Melli Branches. *Health and Development Journal*, 10(4), 221-230. <https://www.sid.ir/paper/1111884/en>
- Nateghian A, Bagherzadeh Golmakani Z, Nejat H, samari A A. (2022). Academic procrastination modeling based on social self-efficacy and perfectionism: The mediating role of achievement emotions. *Journal of Psychological Science*. 21(112), 835-845. [Persian] <http://psychologicalscience.ir/article-1-1062-fa.html>
- Niu, G. F., Shi, X. H., Yao, L. S., Yang, W. C., Jin, S. Y., & Xu, L. (2023). Social exclusion and depression among undergraduate students: the mediating roles of rejection sensitivity and social self-efficacy. *Current*

- Psychology*, 42(28), 24198-24207. <https://doi.org/10.1007/s12144-022-03318-1>
- Oh, H. J., Kim, J., Chang, J. J., Park, N., & Lee, S. (2023). Social benefits of living in the metaverse: The relationships among social presence, supportive interaction, social self-efficacy, and feelings of loneliness. *Computers in Human Behavior*, 139, 107498. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2022.107498>
- Park, J., Sohn, Y. W., & Ha, Y. J. (2016). South Korean salespersons' calling, job performance, and organizational citizenship behavior: The mediating role of occupational self-efficacy. *Journal of Career Assessment*, 24(3), 415-428. <https://doi.org/10.1177/1069072715599354>
- Salado, V., Gaspar, T., Moreno-Maldonado, C., de Matos, M. G., & Rivera, F. (2024). Influence of news media use and political discussions on social self-efficacy through sense of unity: an analysis of mediation model invariance with Spanish and Portuguese adolescents. *Current Psychology*, 43(10), 9390-9403. <https://doi.org/10.1007/s12144-023-04940-3>
- Satici, S. A., Kayis, A. R., & Akin, A. (2013). Investigating the predictive role of social self-efficacy on authenticity in Turkish university students. *Europe's Journal of Psychology*, 9(3), 572-580. <https://doi.org/10.5964/ejop.v9i3.579>
- Stromberg, S. E., Boone, D. M., Healy, A., Feldman, M., Grishman, E. K., & Faith, M. A. (2021). Social self-efficacy associated with HbA1c through physical activity and diabetes quality of life: A serial mediation study. *Pediatric diabetes*, 22(7), 1081-1091. <https://doi.org/10.1111/pedi.13261>
- Su, X., Xiang, P., McBride, R. E., Liu, J., & Thornton, M. A. (2016). At-risk boys' social self-efficacy and physical activity self-efficacy in a summer sports camp. *Journal of Teaching in Physical Education*, 35(2), 159-168. <https://doi.org/10.1123/jtpe.2014-0176>
- Su-Mei, S. (2017). Mediation Effects of Social Self-Efficacy and fear of negative evaluation on the influence of shyness on depression. *Journal of Research in Education Sciences*, 62(1), 103-132. [https://doi.org/10.6209/JORIES.2017.62\(1\).04](https://doi.org/10.6209/JORIES.2017.62(1).04)
- Tung, D. A. O., & Huong, B. T. T. (2023). The role of social self-efficacy and psychological capital in IT graduates' employability and subjective career success. *Cogent Social Sciences*, 9(1), 2204630. <https://doi.org/10.1080/23311886.2023.2204630>
- Vatou, A., Evangelou-Tsitiridou, M., Zachopoulou, E., & Grammatikopoulos, V. (2025). Institutional Belonging and Social Self-Efficacy as Predictors of Perceived Ostracism Among Preservice Teachers. *Education Sciences*, 15(5), 552-565. <https://doi.org/10.3390/educsci15050552>
- Victoira L, P., Andrews, J. J., & Nordstokke, D. (2021). Peer victimization and anxiety in youth: A moderated mediation of peer perceptions and social self-efficacy. *Canadian journal of school psychology*, 36(1), 9-22. <https://doi.org/10.1177/0829573520951041>
- Yildirim, T., Koçak, Ç. V., & Parlakyildiz, S. (2024). The Correlation of Participation to Sport, Social Self-Efficacy and Social Anxiety in Adolescents. *International Journal of Education in Mathematics, Science and Technology*, 12(3), 590-604. <https://doi.org/10.46328/ijemst.3950>
- Zhang, G., Chen, S., Fan, Y., & Dong, Y. (2019). Influence of leaders' loneliness on voice-taking: the role of social self-efficacy and performance pressure. *International Journal of Mental Health Promotion*, 13-29. <https://doi.org/10.32604/IJMHP.2019.010730>
- Zhang, Y., & Chen, Y. (2022, July). The Influence of Workplace Friendship on Organizational Citizenship Behavior from the Perspective of Human Resource Management: The Regulating Effect of Workplace Social Self-efficacy. In *Proceedings of the 2022 13th International Conference on E-business, Management and Economics* (pp. 441-447). <https://doi.org/10.1145/3556089.3556178>
- Zhang, Y., Liang, T., Gan, X., Zheng, X., Li, H., & Zhang, J. (2022). Social self-efficacy and internet gaming disorder among Chinese undergraduates: The mediating role of alexithymia and the moderating role of empathy. *Frontiers in psychology*, 13, 898554. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.898554>
- Zhao, Y., Niu, J., Wang, Y., & Wang, P. (2024). Assessment of the psychometric properties of the perceived empathic and social self-efficacy scale in Chinese adolescents. *Psychology Research and Behavior Management*, 3677-3688. <https://doi.org/10.2147/PRBM.S484649>